

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 39.

Vydána dne 18. července 1950.

Cena Kčs 20.—.

OBSAH:

(86. a 87.) 86. Trestní zákon. — 87. Zákon o trestním řízení soudním (trestní řád).

86.

Trestní zákon ze dne 12. července 1950.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

O B E C N Á Č Á S T.

H L A V A P R V Á.

U Č E L T R E S T N Í H O Z Á K O N A.

§ 1.

Trestní zákon chrání lidově demokratickou republiku, její socialistickou výstavbu, zájmy pracujícího lidu a jednotlivce a vychovává k dodržování pravidel socialistického soužití. Prostředky k dosažení tohoto účelu jsou pohružka tresty, ukládání a výkon trestů a ochranná opatření.

H L A V A D R U H Á.

Z Á K L A D Y T R E S T N Í O D P O V Ě D N O S T I.

§ 2.

T r e s t n ý č i n.

Trestným činem je jen takové pro společnost nebezpečné jednání, jehož výsledek uvedený v zákoně pachatel zavinil.

Z a v i n ě n í.

§ 3.

(1) Výsledek uvedený v zákoně je zaviněn úmyslně, jestliže pachatel

- a) chtěl jej způsobit, nebo
- b) věděl, že jej může způsobit, a pro případ, že jej způsobí, byl s tím srozuměn.

(2) Výsledek uvedený v zákoně je zaviněn z nedbalosti, jestliže pachatel

- a) věděl, že jej může způsobit, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že jej nezpůsobí, nebo
- b) nevěděl, že jej může způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět mohl.

§ 4.

(1) Nestanoví-li zákon výslovně, že zavinění z nedbalosti je trestné, vyžaduje se k trestnosti úmyslné zavinění.

(2) K okolnostem, které podmiňují použití vyšší trestní sazby, se však přihlédne,

- a) jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné,
- b) jde-li o jinou skutečnost, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět mohl, vyjímaje případy, že zákon vyžaduje i zde, aby o ní pachatel věděl.

§ 5.

P o k u s.

(1) Jednání pro společnost nebezpečné, jehož se pachatel dopustil v úmyslu způsobit výsledek uvedený v zákoně, je pokusem trestného činu, jestliže tento výsledek nenastane.

(2) Pokus je trestný jako trestný čin sám, avšak při výměře trestu se přihlédne k okolnostem a důvodům, pro něž k výsledku uvedenému v zákoně nedošlo, a k tomu, jak se jednání k tomuto výsledku přiblížilo.

(3) Pokus není trestný, upustil-li pachatel dobrovolně od způsobení výsledku uvedeného v zákoně.

§ 6.

Spolupachatelství.

Za výsledek uvedený v zákoně, který byl úmyslně způsoben společným jednáním, odpovídá každý ze spolupachatelů, jako by jej způsobil sám.

§ 7.

Návod a pomoc.

(1) Kdo v někom úmyslně vzbudí rozhodnutí spáchat trestný čin, bude potrestán podle trestní sazby stanovené na trestný čin, k němuž naváděl.

(2) Kdo někomu úmyslně poskytne pomoc k spáchání trestného činu, bude potrestán podle trestní sazby stanovené na trestný čin, při němž pomáhal. Pomocí je zejména poskytování prostředků, odstraňování překážek, rada, utvrzování v předsevzetí nebo slib přispět po trestném činu.

(3) Trestnost návodce a pomocníka není závislá na trestnosti přímého pachatele.

(4) Ustanovení o pokusu se použije též na pokus návodu a pomoci.

(5) Návodce a pomocník nejsou trestní, zabírá-li dobrovolně tomu, aby se ten, kdo byl naváděn nebo komu bylo pomáháno, dopustil trestného činu.

§ 8.

Nutná obrana.

Jednání jinak trestné, jímž někdo odvrací útok na lidově demokratickou republiku, její socialistickou výstavbu, zájmy pracujícího lidu nebo na jednotlivce, není trestným činem, jestliže

- a) útok přímo hrozil nebo trval a
- b) obrana byla útoku přiměřená.

§ 9.

Krajní nouze.

(1) Jednání jinak trestné, jímž někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící lidově demokratické republice, její socialistické výstavbě, zájmům pracujícího lidu nebo jednotlivci, není trestným činem, jestliže

- a) způsobená škoda je menší než ta, která hrozila, a
- b) nebezpečí nebylo možno odvrátit jinak.

(2) Nejde o krajní nouzi podle odstavce 1, jestliže ten, komu nebezpečí hrozilo, byl povinen je snášet.

§ 10.

Věk.

Kdo v době činu nedovršil patnáctý rok, není trestně odpovědný.

§ 11.

Nepříčetnost.

Kdo pro duševní poruchu nemohl v době činu rozpoznat, že jeho jednání je pro společnost nebezpečné, nebo ovládat své jednání, není za takový čin trestně odpovědný.

HLAVA TŘETÍ.

PŮSOBNOST TRESTNÍCH ZÁKONŮ.

§ 12.

(1) Trestnost činu se posuzuje podle zákona platného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

(2) O ochranných opatřeních se rozhodne vždy podle zákona platného v době rozhodování o nich.

§ 13.

(1) Podle československého zákona se posuzuje trestnost činu, který byl spáchán na území československé republiky.

(2) Trestný čin se považuje za spáchaný na území československé republiky,

- a) dopustí-li se tu pachatel jednání směřujícího k výsledku uvedenému v zákoně, i když tento výsledek nastal nebo měl nastat zcela nebo zčásti v cizině, nebo
- b) nastane-li nebo má-li tu nastat alespoň zčásti výsledek uvedený v zákoně, i když se jednání k němu směřujícího pachatel dopustil v cizině.

§ 14.

(1) Podle československého zákona se posuzuje trestnost i takového činu, který v cizině spáchá československý občan nebo obyvatel československé republiky bez státní příslušnosti.

(2) Podle československého zákona se posuzuje trestnost velezrady (§ 78), sdružování proti republice (§§ 79 a 80), sabotáže podle § 84, vyzvědačství (§§ 86 a 87), věrolomnosti podle § 93, válečného škůdnictví podle § 99, vraždy na ústavním činiteli (§ 104), ublížení ústavnímu činiteli na zdraví (§§ 105 a 106), spolčení k útoku na ústavního činitele (§ 107), násilí na ústavním činiteli (§ 108), osobování si pravomoci ústavního činitele (§ 109), ohro-

žení hospodářského a služebního tajemství podle § 112, padělání a pozměňování platidel (§ 139), udávání padělaných a pozměněných platidel (§ 140), zlehčení mincí a udávání zlehčených mincí (§ 141), výroby a držení padělatelského náčiní (§ 142), násilí na veřejném činiteli (§ 177), ohrožení provozu obecně prospěšných zařízení podle § 194 odst. 1 písm. b), nedovolené výroby a držení omamných prostředků a jedů podle § 197, zbavení osobní svobody (§ 230), zavlečení do ciziny (§ 231) a obchodu se ženami (§ 243) i tehdy, spáchá-li je v cizině cizí státní příslušník nebo osoba bez státní příslušnosti, která není obyvatelem Československé republiky. Totéž platí i o trestnosti spolčení (§ 166), jestliže směřuje k těmto trestným činům.

§ 15.

(1) Podle československého zákona se posuzuje trestnost jiného činu, než který je uveden v § 14 odst. 2, spáchaného v cizině cizím státním příslušníkem nebo osobou bez státní příslušnosti, která není obyvatelem Československé republiky, jen tehdy,

- a) je-li čin trestný i podle zákona platného na území, kde byl spáchán, a
- b) jestliže pachatel byl postižen na území Československé republiky a nebyl vydán k trestnímu stíhání cizímu státu.

(2) Je-li zákon státu, na jehož území byl trestný čin spáchán, mírnější než zákon československý, nelze pachateli uložit trest přísnější, než jaký stanoví onen zákon.

§ 16.

Československý občan nemůže být vydán cizímu státu k trestnímu stíhání ani k výkonu trestu.

HLAVA ČTVRTÁ.

TRESTY.

Oddíl prvý.

Společná ustanovení o trestech.

§ 17.

Účel trestu.

(1) Účelem trestu je:

- a) zneškodnit nepřátele pracujícího lidu,
- b) zabránit pachateli v dalším páchaní trestných činů a vychovávat ho k tomu, aby dodržoval pravidla socialistického soužití,

c) působit výchovně na ostatní členy společnosti.

(2) Výkonem trestu nesmí být porušena lidská důstojnost.

§ 18.

Druhy trestů.

(1) Hlavními tresty jsou:

- a) trest smrti,
- b) odnětí svobody,
- c) nápravné opatření.

(2) Vedlejšími tresty jsou:

- a) ztráta státního občanství,
- b) ztráta čestných práv občanských,
- c) vyloučení z vojska,
- d) ztráta vojenské hodnosti,
- e) propadnutí jmění,
- f) trest peněžitý,
- g) zákaz činnosti,
- h) vyhoštění,
- ch) zákaz pobytu,
- i) uveřejnění rozsudku,
- j) propadnutí věci.

(3) Vedlejší trest lze uložit jen spolu s trestem hlavním.

§ 19.

Výměra trestu.

(1) Při výměře trestu přihledne soud k stupni nebezpečnosti trestného činu pro společnost, k míře zavinění, k osobě pachatele, zejména k možnosti jeho nápravy, jakož i k okolnostem přitěžujícím i polehčujícím.

(2) K okolnosti, která je zákonným znakem trestného činu, nelze při vyměřování trestu přihlížet jako k okolnosti přitěžující nebo polehčující.

§ 20.

Přitěžující okolnosti.

Přitěžující okolností je zejména to, že pachatel

- a) projevil trestným činem nepřátelství k lidově demokratickému řádu,
- b) ohrozil trestným činem politické, vojenské nebo hospodářské zájmy republiky,
- c) dopustil se trestného činu surovým způsobem, zákeřně, se zvláštní lstí, ze ziskuchtivosti nebo z jiných nízkých pohnutek,

- d) porušil trestným činem zvláštní povinnost, zejména povinnost vyplývající z jeho odpovědného postavení,
- e) byl již pro trestný čin stejného druhu odsouzen,
- f) dopustil se různých trestných činů,
- g) trestný čin opakoval nebo v něm pokračoval po delší dobu,
- h) svedl k trestnému činu jiného, zejména mladistvého,
- ch) způsobil trestným činem větší škodu, nebo
 - i) dopustil se trestného činu využívaje něčí bezbrannosti, závislosti nebo služební podřízenosti.

§ 21.

Polehčující okolnosti.

Polehčující okolností je zejména to, že pachatel

- a) dopustil se trestného činu ve stavu, který je blízký nepřičetnosti, pokud si jej nepřivodil sám, zejména požitím alkoholického nápoje,
- b) dopustil se trestného činu v silném rozrušení,
- c) dopustil se trestného činu ve věku blízkém věku mladistvých,
- d) dopustil se trestného činu pod tlakem závislosti nebo služební podřízenosti,
- e) dopustil se trestného činu vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám nezavinil,
- f) vedl před trestným činem řádný život pracujícího člověka,
- g) přičinil se po trestném činu o odstranění jeho škodlivých následků, nebo
- h) přiznal se k trestnému činu, pokud se takové přiznání netýká jen skutečností méně významných.

§ 22.

Úhrnný a dodatkový trest.

(1) Odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, vyměří úhrnný trest podle toho zákonného ustanovení, které se vztahuje na čin z nich nejpřísněji trestný. Jsou-li dolní hranice trestních sazeb odnětí svobody různé, je dolní hranicí úhrnného trestu nejvyšší z nich. Jsou-li horní hranice trestních sazeb dočasného odnětí svobody stejné, zvyšuje se horní hranice o čtvrtinu. Ustanovení o vedlejších trestech, o vyloučení podmíněného odsouzení a o vyloučení snížení trestu se užije i tehdy, platí-li jen o některém ze souzených trestných činů.

(2) Odsuzuje-li soud pachatele za trestný čin, kterého se dopustil dříve, než byl v první stolici vyhlášen odsuzující rozsudek o jiném jeho trestném činu, uloží trest dodatkový. Dodatkovým trestem se trest dříve uložený doplní tak, jako by šlo o trest úhrnný podle odstavce 1. Tohoto ustanovení se neužije, jestliže předchozí odsouzení bylo podmíněné a na pachatele se hledí, jako by nebyl odsouzen (§ 28), nebo bylo-li dříve uloženo nápravné opatření (§ 37).

§ 23.

Započtení vazby a trestu.

(1) Doba, kterou pachatel pro týž skutek strávil ve vazbě nebo v trestu uloženém soudem nebo jiným orgánem, se započítává do trestu odnětí svobody nebo do nápravného opatření; jeden den vazby nebo trestu odnětí svobody se počítá za dva dny nápravného opatření.

(2) Doba uvedená v odstavci 1 se započítává i do náhradního trestu za trest peněžitý.

Podmíněné odsouzení.

§ 24.

(1) Soud podmíněně odloží výkon trestu odnětí svobody nepřevyšujícího jeden rok,

- a) nepřičí-li se to důležitému obecnému zájmu a
- b) má-li soud vzhledem k předchozímu životu pachatele a k okolnostem případu důvodně za to, že pachatel i bez výkonu trestu povede řádný život pracujícího člověka.

(2) Odloží-li soud podmíněně výkon trestu odnětí svobody, neodkládá se tím výkon trestů vedlejších; soud však může vyslovit, že se podmíněně odkládají také trest peněžitý, zákaz činnosti, vyhoštění a zákaz pobytu nebo i jen některý z těchto vedlejších trestů.

§ 25.

(1) Při podmíněném odsouzení stanoví soud zkušební dobu na jeden rok až tři léta. Zkušební doba počíná právní mocí rozsudku.

(2) Podmíněně odsouzenému může soud uložit přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život pracujícího člověka; má mu též zpravidla uložit, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

§ 26.

Ukládá-li soud podmíněně odsouzenému dodatkový trest, rozhodne o podmíněném odsouzení znovu.

§ 27.

(1) Jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, že se trest vykoná.

(2) Jestliže do jednoho roku po tom, co soud pravomocně vyslovil, že se podmíněně odsouzený osvědčil, vyjde najevo, že se měl trest vykonat, rozhodne soud dodatečně, že se trest vykoná.

§ 28.

(1) Nerozhodne-li soud ani dodatečně, že se trest vykoná, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.

(2) Stejně se hledí na pachatele, jako by nebyl odsouzen, nerozhodne-li soud bez jeho viny do dvou let od uplynutí zkušební doby o tom, zda se osvědčil.

Oddíl druhý.

Ukládání a výkon jednotlivých trestů.

Trest smrti.

§ 29.

(1) Trest smrti se vykoná oběšením; v době zvýšeného ohrožení vlasti může být vykonán zastřelením.

(2) Místo trestu smrti stanoveného v zákoně uloží soud trest odnětí svobody na doživotí nebo na patnáct až pětadvacet let, kdyby byl trest smrti vzhledem k osobě pachatele nebo k závažnosti polehčujících okolností nepřiměřeně přísný.

(3) Těhotné ženě nelze uložit trest smrti; v takovém případě nastupuje místo trestu smrti stanoveného v zákoně trest odnětí svobody na doživotí. Za podmínek uvedených v odstavci 2 soud i místo tohoto trestu uloží trest odnětí svobody na patnáct až pětadvacet let.

(4) Snížení trestů uvedených v odstavcích 2 a 3 je vyloučeno.

Odnětí svobody.

§ 30.

Snížení trestu.

(1) Soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, jen odůvodňují-li to poměry pachatele nebo závažnost polehčujících okolností.

(2) Při snížení trestu odnětí svobody podle odstavce 1 nelze uložit trest

- a) pod deset let, má-li být podle zákona uložen trest odnětí svobody na doživotí,
- b) pod pět let, činí-li dolní hranice trestní sazby nejméně patnáct let,
- c) pod tři léta, činí-li dolní hranice trestní sazby nejméně deset let,
- d) pod jeden rok, činí-li dolní hranice trestní sazby nejméně pět let.

§ 31.

Trvání trestu.

Trest dočasného odnětí svobody nesmí ani po zvýšení podle tohoto zákona činit více než pětadvacet let.

§ 32.

Výkon trestu.

(1) Trest odnětí svobody se vykonává v trestních ústavech, soudních věznicích nebo v pracovních útvarech, a jde-li o vojenskou osobu v činné službě, též ve vojenských kárných útvarech. Užitečná práce má vězni umožnit, aby se po propuštění začlenil do řad pracujících.

(2) Jestliže se pachatel dopustil trestného činu po dovršení osmnáctého roku a uložený trest odnětí svobody nebo jeho převážnou část lze vykonat do jeho dvacátého roku, může soud vyslovit, že se trest vykoná jako u mladistvého (§ 62). Toto ustanovení se nevztahuje na vojenskou osobu v činné službě.

Podmíněné propuštění.

§ 33.

Po odpykání poloviny uloženého trestu odnětí svobody nebo úhrnné doby postupně uložených takových trestů a při odnětí svobody na doživotí po odpykání patnácti let může být vězeň podmíněně propuštěn, prokázal-li za výkonu trestu svou prací a svým chováním polepšení opravňující k naději, že povede řádný život pracujícího člověka.

§ 34.

(1) Při podmíněném propuštění se stanoví zkušební doba na dvě až deset let. Tato doba počíná podmíněným propuštěním vězně.

(2) Podmíněně propuštěnému lze uložit přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život pracujícího člověka; může se mu též uložit, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

§ 35.

(1) Jestliže podmíněně propuštěný vedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka a vyhověl uloženým podmínkám, hledí se na něho, jako by trest odpykal dnem, kdy byl podmíněně propuštěn; jinak se rozhodne, že se zbytek trestu vykoná.

(2) Stejně se hledí na podmíněně propuštěného, jako by trest odpykal dnem, kdy byl podmíněně propuštěn, nerozhodne-li se bez jeho viny do dvou let od uplynutí zkušební doby, že se zbytek trestu vykoná.

(3) Opětne podmíněně propuštění z téhož trestu je možné po odpykání poloviny zbytku trestu a při odnětí svobody na doživotí po odpykání dalších patnácti let.

§ 36.

Zařazení do tábora nucené práce.

(1) Kdo trestným činem projevil nepřátelství k lidové demokratickému řádu a za výkonu trestu neprokázal svou práci a svým chováním polepšení opravňující k naději, že povede řádný život pracujícího člověka, může být po odpykání celého trestu dočasně odnětí svobody zařazen do tábora nucené práce na tři měsíce až dvě léta.

(2) Do tábora nucené práce nelze zařadit osobu mladší než osmnáct let.

Nápravné opatření.

§ 37.

(1) Místo trestu odnětí svobody nepřevyšujícího tři měsíce uloží soud pachateli, který jinak vede řádný život pracujícího člověka, nápravné opatření na jeden až šest měsíců, má-li za to, že k nápravě pachatele je výkonu trestu třeba, ale že k ní postačí tento mírnější trest.

(2) Nápravné opatření nelze uložit,

- a) jde-li o trestný čin, u něhož je vyloučeno podmíněně odsouzení,
- b) přičí-li se uložení tohoto trestu důležitému obecnému zájmu,
- c) je-li pachatel trvale práce neschopen, nebo
- d) podléhá-li pachatel vojenské soudní pravomoci.

§ 38.

Nápravné opatření se vykonává na svobodě. Záleží v tom, že pachatel je povinen po dobu

trestu vykonávat práci mu určenou za sníženou odměnu za práci a bez některých výhod vyplývajících z pracovního poměru (§ 39).

§ 39.

(1) Je-li pachatel v pracovním poměru, zejména vykonává-li práci převážně tělesnou, nenařídí soud změnu jeho zaměstnání. Z důležitých důvodů může však soud na dobu trestu nařídít změnu pachatelova zaměstnání, zejména v tom směru, aby vykonával práci méně odpovědnou nebo v jiném pracovišti; v tomto případě soud zároveň stanoví zásady pro určení druhu, způsobu a místa pachatelova zaměstnání.

(2) Z odměny náležející odsouzenému za práci propadá jedna čtvrtina státu; soud však může tuto částku snížit až na jednu desetinu odměny.

(3) Doba výkonu nápravného opatření se nezapočítává do doby trvání pracovního poměru, pokud jeho délka má význam pro vznik nebo rozsah nároků z pracovního poměru. Nároky pachatele z národního pojištění zůstávají nedotčeny.

§ 40.

(1) Do výkonu nápravného opatření se nezapočítává doba, po kterou pachatel práci mu určenou z jakéhokoli důvodu nevykonává.

(2) Jestliže pachatel práci mu určenou nastoupí ve stanovené lhůtě nebo ji nevykonává řádně, přemění soud nápravné opatření v trest odnětí svobody. Za dva dny nevykonaného nápravného opatření uloží soud jeden den odnětí svobody.

§ 41.

Bylo-li nápravné opatření vykonáno, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen; doba výkonu nápravného opatření se však započítá do doby trvání pracovního poměru (§ 39 odst. 3) teprve po uplynutí jednoho roku od výkonu trestu.

Ztráta státního občanství.

§ 42.

(1) Soud může vyslovit ztrátu státního občanství jen tam, kde to zákon výslovně stanoví.

(2) Trest ztráty státního občanství zahrnuje v sobě ztrátu čestných práv občanských; vyloučení z vojska a propadnutí celého jmění.

Ztráta čestných práv občanských.**§ 43.**

(1) Soud vysloví ztrátu čestných práv občanských, odsuzuje-li pachatele za úmyslný trestný čin k trestu smrti, k trestu odnětí svobody na doživotí nebo k trestu dočasného odnětí svobody převyšujícímu dvě léta anebo projevil-li pachatel trestným činem nepřátelství k lidově demokratickému řádu. Soud však může vyslovit tento trest též, poškodil-li pachatel trestným činem důležité politické, vojenské nebo hospodářské zájmy republiky.

(2) Trest ztráty čestných práv občanských zahrnuje v sobě ztrátu vojenské hodnosti.

§ 44.

(1) Ztráta čestných práv občanských záleží v tom, že odsouzený ztrácí

- a) členství v národním výboru nebo jinou funkci zástupce lidu, pro niž byl podle zákona zvolen, funkci soudce z lidu, funkci v lidovém družstvu,
- b) funkci řídicího nebo rozhodujícího zaměstnance ústavu, fondu nebo zařízení spravovaných státem,
- c) funkci řídicího nebo rozhodujícího zaměstnance státního, národního, komunálního nebo jiného veřejného podniku nebo lidového družstva,
- d) akademické tituly, vědecké a umělecké hodnosti a
- e) československá vyznamenání a čestná uznání, právo nosit cizozemská vyznamenání a právo užívat cizozemských čestných titulů.

(2) Dále ztrácí odsouzený dočasně, a uloží-li soud trest smrti nebo odnětí svobody na doživotí, navždy

- a) právo volební,
- b) právo zastávat funkce ve veřejných organizacích,
- c) právo konat veřejné projevy slovem nebo tiskem,
- d) způsobilost nabýt akademického titulu a vědecké a umělecké hodnosti a
- e) právo vykonávat povolání, pro něž je akademický titul podmínkou.

(3) Dočasnou ztrátu občanských práv uvedených v odstavci 2 stanoví soud na tři až deset let; doba výkonu trestu odnětí svobody se do této doby nezapočítává.

Vyloučení z vojska.**§ 45.**

Soud vysloví vyloučení z vojska, odsuzuje-li vojenskou osobu k trestu smrti, k trestu odnětí svobody na doživotí nebo k trestu dočasného odnětí svobody nejméně na dvacet let.

Ztráta vojenské hodnosti.**§ 46.**

(1) Státní soud a vojenský soud mohou vyslovit ztrátu vojenské hodnosti, vyžadují-li to zájmy služby.

(2) Ztrátou vojenské hodnosti je odsouzenému snížena jeho hodnost ve vojsku na hodnost vojína a odňata jeho hodnost ve sboru, jehož příslušníci podléhají vojenské soudní pravomoci.

Propadnutí jmění.**§ 47.**

(1) Soud vysloví propadnutí jmění tam, kde to zákon výslovně stanoví; může je však vyslovit i tehdy, odsuzuje-li pachatele za úmyslný trestný čin k trestu smrti, k trestu odnětí svobody na doživotí nebo k trestu dočasného odnětí svobody nejméně na tři léta anebo projevil-li pachatel trestným činem nepřátelství k lidově demokratickému řádu.

(2) Propadnutí jmění postihuje pachatelovo jmění celé nebo tu jeho část, kterou soud určí.

(3) Vlastníkem propadlého jmění se stává stát.

Trest peněžité.**§ 48.****Ukládání a výměra trestu.**

(1) Soud uloží trest peněžité tam, kde to zákon výslovně stanoví, ledaže je zřejmé, že by tento trest byl nedobytný; může jej však uložit spolu s trestem odnětí svobody i u jiných trestných činů, zejména projevil-li pachatel trestným činem nepřátelství k lidově demokratickému řádu nebo spáchal-li trestný čin ze ziskuchtivosti.

(2) Při výměře trestu peněžitého přihledne soud k osobním a majetkovým poměrům pachatele, tak aby trest peněžité pro něho znamenal především citelné omezení majetku nabytého bezprávnými zisky a odnětí majetkového základu, z něhož pramenilo spáchání trestného činu. Trest peněžité se vyměří částkou do deseti milionů Kčs a nesmí činit méně než tisíc Kčs.

(3) Vydobytá částka trestu peněžitého připadá státu.

§ 49.

Náhradní trest.

(1) Ukládá-li soud vedle trestu dočasného odnětí svobody také trest peněžítý, stanoví zároveň pro případ jeho nedobytnosti náhradní trest odnětí svobody.

(2) Náhradní trest spolu s trestem dočasného odnětí svobody nesmějí dohromady přesahovat horní hranici zákonné sazby o více než o čtvrtinu. Při výměře náhradního trestu přihlédne soud k osobním poměrům pachatele a k výši uloženého trestu peněžitého.

§ 50.

Ručení za nedobytný trest.

Soud může vyslovit, že za nedobytný trest peněžítý uložený pachateli ručí též majitel soukromého podniku, při jehož provozu byl trestný čin spáchán, nebo osoba odpovědná za vedení takového podniku, jestliže z nedbalosti přispěli k spáchání trestného činu.

Zákaz činnosti.

§ 51.

(1) Dopustil-li se pachatel při výkonu činnosti nebo povolání trestného činu, jímž poškodil nebo ohrozil hospodářské zájmy republiky, vysloví soud, že se pachateli zakazuje dočasně nebo navždy vykonávat takovou činnost nebo takové povolání.

(2) Soud může vyslovit, že se pachateli zakazuje dočasně nebo navždy vykonávat činnost nebo povolání, jestliže

- a) pachatel se dopustil trestného činu v souvislosti s touto činností nebo s tímto povoláním,
- b) pachatel by jich mohl zneužít k spáchání trestného činu, nebo
- c) jejich výkon pachatelem by odporoval obecnému zájmu.

(3) Dočasný zákaz uvedený v odstavci 1 nebo 2 stanoví soud na tři až deset let; doba výkonu trestu odnětí svobody se do této doby nezapočítává.

Vyhoštění.

§ 52.

Soud uloží pachateli, který není československým občanem, trest vyhoštění z území Československé republiky, vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

Zákaz pobytu.

§ 53.

Soud vysloví, že se pachateli zakazuje dočasně nebo navždy pobyt v některé části území Československé republiky, vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

Uveřejnění rozsudku.

§ 54.

Soud vysloví, že se rozsudek uveřejní, vyžaduje-li to obecný zájem.

Propadnutí věci.

§ 55.

(1) Soud zpravidla prohlásí za propadlou věc,

- a) které bylo užito k spáchání trestného činu,
- b) která byla k spáchání trestného činu určena,
- c) kterou pachatel získal trestným činem nebo jako odměnu za něj, nebo
- d) které pachatel nabyl za věc uvedenou pod písm. c).

(2) Za propadlou lze prohlásit jen věc náležející pachateli.

(3) Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Oddíl třetí

Zvláštní ustanovení o trestání mladistvých.

§ 56.

Mladiství.

Při trestání osob, které v době trestného činu dovršily patnáctý rok a nepřekročily osmnáctý rok (mladistvých), přihlédne soud k zvláštní péči, kterou lidově demokratická republika věnuje mládeži.

§ 57.

Účel trestu.

Účelem trestu u mladistvého je především vychovat ho v řádného pracujícího člověka, a to se zřetelem k jeho osobním vlastnostem, k jeho rodinné výchově a k prostředí, z něhož pochází.

§ 58.

Upuštění od potrestání.

(1) Soud může upustit od potrestání,

- a) nemohl-li mladistvý z omluvitelného důvodu plně rozpoznat, že jeho jednání je pro společnost nebezpečné,
- b) jde-li o trestný čin menšího významu, k němuž byl mladistvý sveden příležitostí nebo tíživými osobními nebo rodinnými poměry,
- c) jde-li o trestný čin menšího významu, jehož se mladistvý dopustil z nerozvážnosti nebo pod vlivem jiné osoby, nebo
- d) má-li soud za to, že ochranná výchova, kterou nařídí, splní účel trestu.

(2) Upustí-li soud od potrestání, hledí se na mladistvého, jako by nebyl odsouzen.

§ 59.

Vyloučení některých druhů trestů.

Mladistvému nelze uložit:

- a) trest smrti,
- b) ztrátu státního občanství,
- c) ztrátu čestných práv občanských
- d) vyloučení z vojska,
- e) zákaz činnosti,
- f) zákaz pobytu,
- g) trest uveřejnění rozsudku.

§ 60.

Ukládání trestu.

(1) Místo trestu smrti nebo odnětí svobody na doživotí stanoveného v zákoně nastupuje u mladistvého trest odnětí svobody na tři až patnáct let, a jde-li o vojenskou osobu v činné službě, která se trestného činu dopustila za zvýšeného ohrožení vlasti, na deset až pětadvacet let. Snížení těchto trestů je vyloučeno.

(2) Trestní sazby dočasného odnětí svobody stanovené v zákoně se snižují u mladistvého na polovinu, při čemž však horní hranice snížené sazby nesmí nikdy převyšovat pět let, dolní jeden rok. Snížení těchto trestů je přípustné i tam, kde to zákon jinak vylučuje. Tato ustanovení se nevztahují na vojenskou osobu v činné službě, která se trestného činu dopustila za zvýšeného ohrožení vlasti.

(3) Náhradní trest za trest peněžitý soud mladistvému neuloží.

§ 61.

Podmíněné odsouzení a podmíněné propuštění.

(1) Nepřevyšuje-li uložený trest odnětí svobody tři léta, může soud u mladistvého vyslovit podmíněné odsouzení, a to i tam, kde to zákon jinak vylučuje.

(2) Nedovrší-li mladistvý, který byl podmíněně odsouzen nebo podmíněně propuštěn, dvacátý rok v době, kdy zavinil příčinu k výkonu trestu nebo jeho zbytku, může se vzhledem k výjimečným okolnostem případu vyslovit, že podmíněné odsouzení nebo podmíněné propuštění zůstává v platnosti. Přitom se může zkušební doba přiměřeně prodloužit, nikoli však o více než o dvě léta.

§ 62.

Výkon trestu odnětí svobody.

(1) Trest odnětí svobody uložený mladistvému se vykonává v samostatných ústavech pro mladistvé nebo ve zvláštních odděleních soudních věznic. Jestliže však mladistvý dosáhl osmnáctého roku a je odůvodněna obava, že by působil zhoubně na mravní vývoj spoluvězňů, vykoná se trest nebo jeho zbytek v trestním ústavu, soudní věznici nebo v pracovním útvaru. Tato ustanovení se nevztahují na vojenskou osobu v činné službě.

(2) Trest odnětí svobody se vykonává s náležitým přihlédnutím k povahovým vlastnostem mladistvého a k jeho schopnostem. Přitom budiž dbáno toho, aby byl mladistvý odborně připraven na budoucí povolání.

§ 63.

Úhrnný a dodatkový trest.

Zvláštních ustanovení o trestání mladistvých se neužije, jestliže soud pachateli ukládá úhrnný nebo dodatkový trest za trestné činy spáchané jednak před dovršeným osmnáctým rokem, jednak po něm, a zákon na trestný čin spáchaný po dovršeném osmnáctém roku stanoví trest stejný nebo přísnější.

HLAVA PÁTÁ.

ZÁNIK TRESTNOSTI A TRESTU.

§ 64.

Účinná lítost

(1) Trestnost velezrady (§ 78), sdružování proti republice (§§ 79 a 80), sabotáže (§§ 84 a 85), vyzvědačství (§§ 86 a 87), ohrožení státního tajemství podle §§ 88 a 89, věrolomnosti

(§§ 93 a 94), válečného škůdnictví (§§ 99 a 100), spolčení k útoku na ústavního činitele (§ 107), ohrožení hospodářského a služebního tajemství (§§ 112 až 114), nedovoleného ozbrojování (§§ 120 a 121), ohrožení jednotného hospodářského plánu podle § 135, zkrácení a ohrožení daně podle § 149 odst. 2, porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 152 odst. 2, spolčení (§ 166), vzpoury vězňů podle § 170 odst. 2, obecného ohrožení (§§ 190 až 192), ohrožení provozu obecně prospěšných zařízení (§§ 194 a 195), šíření nakažlivých chorob (§§ 199 až 202), ohrožení zdraví závadnými potravinami a jinými potřebami (§§ 203 a 204), spolčení k zběhnutí (§ 275) a spolčení ke vzpouře (§ 277) zaniká, jestliže pachatel

- a) škodlivý následek trestného činu dobrovolně zamezí nebo napraví, nebo
- b) učiní o trestném činu dobrovolně oznámení v době, kdy škodlivému následku trestného činu mohlo být ještě zabráněno. Oznámení nutno učinit prokurátoru nebo orgánu národní bezpečnosti; podléhá-li pachatel vojenské soudní pravomoci, může místo toho učinit oznámení představenému.

(2) Oznámením trestného činu nezankne však trestnost toho, kdo trestný čin nastrojil nebo k němu navedl proto, aby dal podnět k trestnímu stíhání jiné osoby.

§ 65.

Promlčení trestního stíhání.

(1) Trestnost činu zaniká uplynutím promlčecí doby, která činí

- a) dvacet let, stanoví-li zákon na trestný čin trest smrti nebo odnětí svobody na doživotí,
- b) deset let, činí-li horní hranice trestní sazby dočasného odnětí svobody nejméně deset let,
- c) pět let, činí-li horní hranice trestní sazby dočasného odnětí svobody nejméně tři léta,
- d) tři léta u ostatních trestných činů.

(2) Do promlčecí doby se nezapočítává doba, po kterou pachatele nelze postavit před soud pro zákonnou překážku nebo proto, že úmyslně maří trestní stíhání.

(3) Promlčení trestního stíhání se přerušuje,

- a) učiní-li prokurátor nebo soud opatření směřující k stíhání pachatele pro trestný čin, o jehož promlčení jde, nebo
- b) dopustí-li se pachatel v promlčecí době trestného činu nového, na který zákon stanoví trest stejný nebo přísnější.

(4) Přerušením promlčení počíná nová promlčecí doba.

§ 66.

Promlčení výkonu trestu.

(1) Uložený trest nelze vykonat po uplynutí promlčecí doby, která činí

- a) dvacet let, jde-li o odsouzení k trestu smrti nebo odnětí svobody na doživotí,
- b) patnáct let, jde-li o odsouzení k trestu dočasného odnětí svobody převyšujícímu deset let,
- c) deset let, jde-li o odsouzení k trestu dočasného odnětí svobody nejméně na pět let,
- d) pět let při odsouzení k jinému trestu.

(2) Promlčecí doba počíná právní mocí rozsudku a při podmíněném odsouzení právní mocí rozhodnutí, že se trest vykoná. Do promlčecí doby se nezapočítává doba, po kterou nelze trest vykonat proto, že se odsouzený zdržuje v cizině.

(3) Promlčení výkonu trestu se přerušuje,

- a) učiní-li prokurátor nebo soud opatření směřující k výkonu trestu, o jehož promlčení jde, nebo
- b) dopustí-li se odsouzený v promlčecí době trestného činu nového, na který zákon stanoví trest stejný nebo přísnější než na trestný čin, za který byl pachatel odsouzen.

(4) Přerušením promlčení počíná nová promlčecí doba.

Zahlázení odsouzení.

§ 67.

(1) Soud zahladí odsouzení, vedl-li odsouzený po výkonu nebo prominutí trestu nebo po promlčení jeho výkonu řádný život pracujícího člověka nepřetržitě po dobu nejméně

- a) deseti let, jde-li o odsouzení k trestu dočasného odnětí svobody převyšujícímu jeden rok,
- b) pěti let, jde-li o odsouzení k trestu dočasného odnětí svobody převyšujícímu tři měsíce,
- c) tří let, jde-li o odsouzení k trestu dočasného odnětí svobody nepřevyšujícímu tři měsíce.

(2) Byl-li trestný čin spáchán ve věku do dvaceti let, snižují se lhůtv uvedené v odstavci 1 na polovinu.

§ 68.

(1) Bylo-li odsouzení zahlázeno, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.

(2) Jestliže do jednoho roku po tom, co soud pravomocně zahladil odsouzení, vyjde najevo, že odsouzení zahlázeno být nemělo, soud své rozhodnutí zruší, nesplnily-li se zatím podmínky zahlázení.

HLAVA ŠESTÁ. OCHRANNÁ OPATŘENÍ.

§ 69.

Účel ochranných opatření.

(1) Jako ochranná opatření lze uložit ochranné léčení, ochrannou výchovu a zabránění, a to jen za podmínek uvedených v §§ 70, 71 a 74; účelem ochranných opatření je:

- a) chránit společnost před trestnými činy, k nimž by v budoucnu mohlo dojít,
- b) osobám, které by pro svou chorobu nebo pro zanedbanou výchovu mohly spáchat trestný čin, léčením a výchovou umožnit, aby se staly platnými členy společnosti.

(2) Není-li účel ochranných opatření splněn již uložením a výkonem trestu, lze je uložit i vedle trestu.

§ 70.

Ochranné léčení.

(1) Jestliže pachatel trestného činu není pro nepřičetnost trestně odpovědný a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný, nařídí soud jeho odevzdání do léčebného ústavu; soud tak může učinit též, dopustí-li se pachatel, který se oddává nadměrnému požívání alkoholických nápojů nebo omamných prostředků, trestného činu v opilosti nebo v jiném podobném opojení.

(2) Ochranné léčení potrvá, dokud to vyžaduje jeho účel. O propuštění z ochranného léčení rozhoduje soud.

(3) Od ochranného léčení může soud upustit, pomínou-li před jeho započítáním okolnosti, pro něž bylo nařízeno.

Ochranná výchova.

§ 71.

(1) Sezná-li soud v trestním řízení proti mladistvému, že o jeho výchovu není náležitě postaráno nebo že jeho dosavadní výchova byla zanedbána anebo že to vyžaduje prostředí, v němž žije, nařídí jeho ochrannou výchovu.

(2) Dopustí-li se osoba, která dovršila dvanáctý rok a je mladší než patnáct let, činu jinak trestného, na který zákon stanoví trest smrti nebo odnětí svobody na doživotí, nařídí poručenský (opatrovnícký) soud její ochrannou výchovu; poručenský (opatrovnícký) soud tak může učinit též, je-li to nutné k zajištění řádné výchovy osoby mladší než patnáct let, která se dopustila činu jinak trestného.

(3) Ochranná výchova nemůže být nařízena, jde-li o vojenskou osobu uvedenou v § 269 odst. 2.

§ 72.

Ochranná výchova se vykonává ve výchovných ústavech; vyžaduje-li to však zdravotní stav chovance, vykoná se v léčebném ústavě.

§ 73.

(1) Ochranná výchova potrvá, dokud to vyžaduje její účel, nejdéle však do dovršeného osmnáctého roku; vyžaduje-li to zájem chovance, lze ji prodloužit do dovršeného dvacátého roku.

(2) Od ochranné výchovy může soud upustit, pomínou-li před jejím započítáním okolnosti, pro něž byla nařízena.

§ 74.

Zabránění.

(1) Jestliže věc uvedená v § 55 odst. 1 nebyla prohlášena za propadlou, vysloví soud zpravidla, že se věc zabírá,

- a) náleží-li pachateli, jež nelze stíhat nebo odsoudit,
- b) náleží-li pachateli, od jehož potrestání soud upustil,
- c) náleží-li osobě, která z nedbalosti přispěla k spáchání trestného činu, nebo
- d) vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

(2) Vlastníkem zabrané věci se stává stát.

HLAVA SEDMÁ.

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ.

Výklad některých pojmů.

§ 75.

(1) Trestnými činy se rozumějí jen činy soudně trestné, a pokud z jednotlivého ustanovení nevyplývá jinak, též pokus, návod a pomoc.

(2) Jednáním se rozumí i opominutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých poměrů povinen.

(3) Výsledkem uvedeným v zákoně se rozumí souhrn znaků trestného činu, které jsou uvedeny ve zvláštní části, s výjimkou zavinění.

(4) Zvláště přitěžující okolností se rozumí taková okolnost, která s trestným činem zpravidla spojena nebývá a která pro svou důležitost zvyšuje nebezpečnost činu nebo pachatele pro společnost.

(5) Dobou zvýšeného ohrožení vlasti se rozumí doba, v níž republika vstoupila do stavu branné pohotovosti nebo v níž došlo k událostem ohrožujícím zvýšenou měrou samostatnost, ústavní jednotu, územní celistvost, lidově demokratické státní zřízení nebo společenský řád republiky anebo veřejný klid a pořádek.

(6) Státním tajemstvím se rozumí vše, co v důležitém zájmu republiky, zejména v zájmu politickém, vojenském nebo hospodářském, má zůstat utajeno před nepovolanými osobami.

(7) Hospodářským tajemstvím se rozumí vše, co je příznačné nebo významné pro hospodářské podnikání a v obecném zájmu má zůstat utajeno před nepovolanými osobami.

(8) Služebním tajemstvím se rozumí důležitá skutečnost, která souvisí s činností národního výboru, soudu nebo jiného úřadu, veřejného orgánu nebo podniku anebo lidového družstva a v obecném zájmu má zůstat utajena před nepovolanými osobami.

(9) Volebním právem se rozumí právo volit nebo být zvolen do zákonodárných sborů nebo do národních výborů.

(10) Veřejným činitelem je ten, kdo obstarává veřejné věci, byv k tomu povolán; za těchto podmínek je veřejným činitelem zejména

- a) člen národního výboru, jiný podle zákona zvolený zástupce lidu, soudce z lidu, funkcionář lidového družstva,
- b) státní zaměstnanec,
- c) řídicí nebo rozhodující zaměstnanec státního, národního, komunálního nebo jiného veřejného podniku anebo lidového družstva,
- d) příslušník branné moci nebo jiného ozbrojeného sboru, nebo
- e) orgán povoláný chránit nebo zajišťovat bezpečnost lidí a majetku anebo provádět svým osobním úkonem rozhodnutí veřejného činitele.

(11) Za veřejnou se pokládá listina vydaná národním výborem, soudem nebo jiným úřadem nebo veřejným orgánem, která zakládá nějaké právo nebo povinnost anebo zjišťuje určitý stav.

(12) Daní se rozumí jakákoli veřejná dávka s příslušenstvím, jakkoli ukládaná nebo vybíraná.

(13) Těžkou újmu na zdraví se rozumí

- a) zmrzačení,
- b) ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti,

- c) ochromení údu,
- d) ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí,
- e) poškození důležitého orgánu,
- f) zohyždění,
- g) onemocnění pohlavní chorobou,
- h) přerušení těhotenství bez souhlasu těhotné ženy,
- ch) mučivé útrapy, nebo
- i) delší dobu trvající porucha zdraví.

(14) Osobami blízkými se rozumějí příbuzní v pokolení přímém, osvojitelé a osvojenci, sourozenci a manželé; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby blízké jen tehdy, kdyby újmu, kterou by utrpěla jedna z nich, druhá právem pocítovala jako těžkou újmu vlastní.

§ 76.

(1) Trestný čin je spáchán se zbraní, jestliže pachatel nebo s jeho vědomím některý ze spolupachatelů užije zbraně k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomu účelu má u sebe; zbraní se tu rozumí, pokud z jednotlivého ustanovení nevyplývá jinak, cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.

(2) Trestný čin je spáchán násilím i tehdy, je-li spáchán na osobě, kterou pachatel uvedl do stavu bezbrannosti lstí.

(3) Trestný čin je spáchán veřejně, jestliže je spáchán

- a) obsahem tiskoviny, rozšiřovaného spisu, filmem, rozhlasem nebo jiným podobně účinným způsobem,
- b) alespoň před dvěma osobami, nebo
- c) na místě veřejnosti přístupném a mohl být postřehnout alespoň dvěma osobami.

(4) Trestný čin je spáchán výdělečně, hledí-li si pachatel páčáním takových trestných činů opatřit alespoň na čas zdroj příjmů.

§ 77.

Počítání doby a trestu.

(1) Kde zákon spojuje s uplynutím určité doby nějaký následek, nezapočítává se do ní den, kdy nastala událost určující její začátek.

(2) Kde je použití zákonného ustanovení závislé na délce trestu odnětí svobody, nepřihlíží se k náhradnímu trestu za trest peněžitý.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST.

HLAVA PRVÁ.

TRESTNÉ ČINY PROTI REPUBLICĚ.

Oddíl prvý.

Trestné činy proti základům republiky.

§ 78.

Velezrada.

(¹) Kdo se pokusí

- a) zničit samostatnost nebo ústavní jednotu republiky,
- b) odtrhnout od republiky část jejího území,
- c) zničit nebo rozvrátit lidově demokratické státní zřízení nebo společenský řád republiky, které jsou zaručeny ústavou, nebo
- d) násilím nebo pohrůžkou násilí znemožnit ústavní činnost presidenta republiky nebo jeho náměstka, zákonodárského sboru, vlády nebo sboru pověřenců,

bude potrestán odnětím svobody na deset až pětadvacet let nebo na doživotí.

(²) Stejně bude potrestán, kdo

- a) k činu uvedenému v odstavci 1 s někým se spolčí, nebo
- b) pro takový čin vejde ve styk s cizí mocí nebo s cizími činiteli.

(³) Smrtí bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 za zvýšeného ohrožení vlasti,
- b) je-li takovým činem značnou měrou ohrožena samostatnost, ústavní jednotka nebo územní celistvost republiky anebo její lidově demokratické státní zřízení nebo společenský řád, které jsou zaručeny ústavou,
- c) je-li takovým činem skutečně znemožněna ústavní činnost presidenta republiky nebo jeho náměstka, zákonodárského sboru, vlády nebo sboru pověřenců,
- d) je-li k takovému činu zneužito branné moci nebo ozbrojeného nebo vojensky organizovaného sboru anebo jsou-li k takovému činu sbírány nebo organizovány branné, ozbrojené nebo pomocné síly nebo hromaděny zbraně, střelivo, výbušniny nebo jiné nebezpečné látky,
- e) je-li při takovém činu kladen branné moci nebo ozbrojenému sboru násilný odpor, nebo
- f) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(⁴) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

Sdružování proti republice.

§ 79.

Kdo se s někým spolčí v úmyslu podvracet samostatnost, ústavní jednotu nebo územní celistvost republiky anebo její lidově demokratické státní zřízení nebo společenský řád, které jsou zaručeny ústavou, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až pět let; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 80.

(¹) Kdo založí organizaci v úmyslu podvracet samostatnost, ústavní jednotu nebo územní celistvost republiky anebo její lidově demokratické státní zřízení nebo společenský řád, které jsou zaručeny ústavou,

kdo k organizaci, která má takové cíle, přistoupí nebo se zúčastní její činnosti, nebo

kdo organizaci, která má takové cíle, nebo její členy podporuje v podvracných snahách, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Podmíněné odsouzení je vyloučeno a v případě uvedeném v odstavci 2 písm. a) je vyloučeno i snížení trestu.

Pobuřování proti republice.

§ 81.

(¹) Kdo veřejně nebo nejméně dvě osoby pobuřuje proti republice, proti její samostatnosti, ústavní jednotě nebo územní celistvosti anebo proti jejímu lidově demokratickému státnímu zřízení nebo společenskému řádu, které jsou zaručeny ústavou, nebo

kdo úmyslně umožňuje nebo usnadňuje šíření takového pobuřujícího projevu,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

(²) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti; podmíněné odsouzení a snížení trestu je vyloučeno.

§ 82.

Kdo z nedbalosti umožňuje nebo usnadňuje šíření projevu, jímž se pobuřuje proti republi-

ce, proti její samostatnosti, ústavní jednotě nebo územní celistvosti anebo proti jejímu lidově demokratickému státnímu zřízení nebo společenskému řádu, které jsou zaručeny ústavou, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 83.

Podpora a propagace fašismu a podobných hnutí.

(¹) Kdo podporuje nebo propaguje fašismus, nacismus nebo podobné hnutí, které směřuje nebo vede k potlačení práv a svobod pracujícího lidu nebo které hlásá národnostní, náboženskou nebo rasovou zášť, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

(²) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem nebo jiným podobně účinným způsobem; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

(³) Odnětím svobody na deset až pětadvacet let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti; snížení trestu je vyloučeno.

Sabotáž.

§ 84.

(¹) Kdo zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelným majetek národní nebo majetek lidového družstva v úmyslu mařit nebo ztěžovat

a) provoz nebo rozvoj státního, národního, komunálního nebo jiného veřejného podniku anebo lidového družstva, nebo

b) provoz důležitého obecně prospěšného zařízení,

bude potrestán odnětím svobody na deset až pětadvacet let.

(²) Stejně bude potrestán, kdo se k činu uvedenému v odstavci 1 s někým spolčí.

(³) Odnětím svobody na doživotí nebo smrti bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,

b) je-li takovým činem zmařeno nebo ztíženo provádění nebo plnění jednotného hospodářského plánu ve zvláště důležitém úseku,

c) jsou-li takovým činem značnou měrou ohroženy zájmy obrany vlasti,

d) je-li takovým činem ohrožen život mnoha lidí, nebo

e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(⁴) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

§ 85.

(¹) Kdo nesplní nebo poruší povinnost svého povolání, zaměstnání nebo své služby anebo plnění takové povinnosti obchází nebo se dopustí jiného jednání v úmyslu

a) mařit nebo ztěžovat provádění nebo plnění jednotného hospodářského plánu v některém úseku, nebo

b) způsobit vážnou poruchu v činnosti úřadu anebo veřejného orgánu nebo podniku, bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.

(²) Odnětím svobody na deset až pětadvacet let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,

b) je-li takovým činem zmařeno nebo ztíženo provádění nebo plnění jednotného hospodářského plánu ve zvláště důležitém úseku,

c) je-li v činnosti úřadu anebo veřejného orgánu nebo podniku skutečně způsobena vážná porucha, nebo

d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Odnětím svobody na doživotí nebo smrti bude pachatel potrestán,

a) jsou-li činem uvedeným v odstavci 1 značnou měrou ohroženy zájmy obrany vlasti,

b) je-li takovým činem způsobena vážná porucha v zásobování značného počtu obyvatelstva,

c) je-li takovým činem ohrožen život mnoha lidí, nebo

d) jestliže se dopustí takového činu za zvýšeného ohrožení vlasti a je tu některá z okolností uvedených v odstavci 2.

(⁴) Vedle trestů uvedených v odstavcích 2 a 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

Oddíl druhý.

Trestné činy proti bezpečnosti republiky.

Vyzvědačství.

§ 86.

(¹) Kdo vyzvídá státní tajemství v úmyslu vyrazit je cizí moci, nebo

kdo státní tajemství úmyslně cizí moci vy-
zradí,
bude potrestán odnětím svobody na deset až
pětadvacet let nebo na doživotí.

(²) Stejně bude potrestán, kdo

- a) k činu uvedenému v odstavci 1 s někým se
spolčí,
- b) pro takový čin vejde ve styk s cizí mocí
nebo s cizími činiteli, nebo
- c) vejde ve styk s organizací, jejímž účelem
je vyzvídat státní tajemství, v úmyslu pod-
porovat její snahy.

(³) Smrtí bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1
nebo 2 za zvýšeného ohrožení vlasti,
- b) dopustí-li se takového činu, ač mu byla po-
vinnost uchovávat státní tajemství vý-
slovně uložena nebo ač je dána již jeho
postavením,
- c) dopustí-li se takového činu jako člen orga-
nisace, jejímž účelem je vyzvídat státní
tajemství,
- d) týká-li se takový čin státního tajemství
zvláště důležitého,
- e) dopustí-li se takového činu způsobem
zvláště nebezpečným, ve značném rozsahu
nebo výdělečně anebo páchá-li takový čin
po delší dobu, nebo
- f) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(⁴) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1
až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občan-
ství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí
jmění.

§ 87.

Kdo poškodí republiku tím, že se dopustí
vyzvědačství proti spojenci, bude potrestán
tresty stanovenými v § 86.

Ohrožení státního tajemství.

§ 88.

(¹) Kdo vyzvídá státní tajemství v úmyslu
vyzradit je nepovolané osobě, nebo

kdo státní tajemství úmyslně takové osobě
vyzradí,
bude potrestán odnětím svobody na jeden rok
až pět let.

(²) Odnětím svobody na pět až deset let
bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1
za zvýšeného ohrožení vlasti,
- b) dopustí-li se takového činu, ač mu byla po-
vinnost uchovávat státní tajemství vý-
slovně uložena nebo ač je dána již jeho po-
stavením,

c) týká-li se takový čin státního tajemství
zvláště důležitého, nebo

d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Podmíněné odsouzení je vyloučeno a
v případě uvedeném v odstavci 2 písm. a) je
vyloučeno i snížení trestu.

§ 89.

Kdo z nedbalosti způsobí, že se státní tajem-
ství může stát známým cizí moci nebo že se
stalo známým nepovolané osobě, bude potre-
stán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 90.

(¹) Kdo úmyslně bez odkladu neoznámí, že
sám nebo někdo jiný ztratil nebo jinak pozbyl
listinu nebo jiný předmět státního tajemství,
bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce
až tři léta.

(²) Oznámení podle odstavce 1 nutno učinit
prokurátoru nebo orgánu národní bezpečnosti;
osoba podléhající vojenské soudní pravomoci
může místo toho učinit oznámení představe-
nému.

§ 91.

(¹) Kdo vyzvídá státní tajemství, bude po-
trestán odnětím svobody na tři měsíce až tři
léta.

(²) Stejně bude potrestán, kdo záludně nebo
lstivě vnikne do obvodu objektu důležitého pro
obranu vlasti nebo na jiné takové místo.

§ 92.

Kdo bez povolení

- a) zhotoví popis, plán, nákres nebo snímek
některého zařízení na obranu vlasti,
- b) takovou věc opíše, okreslí nebo ofotogra-
fuje anebo dá nebo nechá jinému tak
učinit,
- c) takovou věc sobě nebo někomu jinému
opatří, nebo
- d) takovou věc uveřejní,
bude potrestán odnětím svobody až na jeden
rok.

V ě r o l o m n o s t.

§ 93.

(¹) Kdo úmyslně ohrozí důležitý zájem re-
publiky tím, že

- a) poruší povinnosti, které má jako zmocně-
nec republiky, nebo

b) padělá, pozmění nebo potlačí listinu nebo jiný doklad o právních poměrech republiky k cizí moci,

bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

(²) Odnětím svobody na deset až pětadvacet let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti,

b) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo

c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 a 2 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění. V případě uvedeném v odstavci 2 písm.

a) je snížení trestu vyloučeno.

§ 94.

Kdo z nedbalosti ohrozí důležitý zájem republiky tím, že

a) poruší povinnosti, které má jako zmocněnec republiky, nebo

b) padělá, pozmění nebo potlačí listinu nebo jiný doklad o právních poměrech republiky k cizí moci,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 95.

Opuštění republiky.

(¹) Kdo bez povolení opustí území Československé republiky, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Stejně bude potrestán československý občan, který neuposlechne úřední výzvy, aby se v určené lhůtě na území Československé republiky vrátil.

(³) Vedle trestu uvedeného v odstavcích 1 a 2 může soud vyslovit ztrátu státního občanství. Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

Ohrožování zájmů republiky v cizině.

§ 96.

Československý občan, který úmyslně ohrozí zájmy republiky tím, že v cizině rozšiřuje nepravdivou zprávu o poměrech v republice, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let; podmíněné odsouzení, a je-li čin spáchán za zvýšeného ohrožení vlasti, i snížení trestu je vyloučeno.

§ 97.

Československý občan, který z nedbalosti ohrozí zájmy republiky tím, že v cizině rozšiřuje nepravdivou zprávu o poměrech v republice, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 98.

Podněcování k útočné válce.

Kdo veřejně podněcuje k útočné válce, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let; podmíněné odsouzení, a je-li čin spáchán za zvýšeného ohrožení vlasti, i snížení trestu je vyloučeno.

Oddíl třetí.

Trestné činy proti obraně vlasti.

Válečné škůdnictví.

§ 99.

(¹) Kdo za zvýšeného ohrožení vlasti úmyslně

a) způsobí škodu obraně vlasti nebo obraně spojence, nebo

b) opatří nepříteli prospěch nebo jakkoli ho podporuje,

bude potrestán odnětím svobody na deset až pětadvacet let nebo na doživotí.

(²) Stejně bude potrestán, kdo

a) k činu uvedenému v odstavci 1 s někým se spolčí, nebo

b) pro takový čin vejde ve styk s nepřitelem.

(³) Smrtí bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 jako vojenská osoba uvedená v § 269 odst. 2,

b) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo

c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(⁴) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

§ 100.

Kdo za zvýšeného ohrožení vlasti z nedbalosti

a) způsobí škodu obraně vlasti nebo obraně spojence, nebo

b) opatří nepříteli prospěch nebo jakkoli ho podporuje,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 101.

Válečná zrada.

(¹) Československý občan, který za zvýšeného ohrožení vlasti koná službu v nepřátelském vojsku nebo ozbrojeném sboru, bude potrestán odnětím svobody na deset až pětadvacet let.

(²) Odnětím svobody na doživotí nebo smrtí bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek značnou škodu, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Smrtí bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako vojenská osoba uvedená v § 269 odst. 2.

(⁴) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

§ 102.

Služba v cizím vojsku.

(¹) Československý občan, který bez povolení koná službu ve vojsku cizí moci nebo v cizím ozbrojeném sboru, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu projevit nepřátelství k republice, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 103.

Najímání vojska.

(¹) Kdo najímá obyvatele republiky, který není cizím státním příslušníkem, pro službu ve vojsku cizí moci nebo v cizím ozbrojeném sboru, nebo

kdo takové najímání zprostředkuje, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán,

- a) je-li činem uvedeným v odstavci 1 ohrožena brannost republiky, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

Oddíl čtvrtý.

Trestné činy proti ústavním činitelům.

§ 104.

Vražda na ústavním činiteli.

Kdo úmyslně usmrtí

- a) presidenta republiky nebo jeho náměstka, nebo
- b) člena vlády, sboru pověřenců nebo zákonodárského sboru při výkonu jeho pravomoci nebo pro tento výkon nebo vůbec pro jeho činnost v životě politickém,

bude potrestán smrtí. Vedle toho může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění.

Ublížení ústavnímu činiteli na zdraví.

§ 105.

(¹) Kdo úmyslně ublíží na zdraví

- a) presidentu republiky nebo jeho náměstku, nebo
- b) členu vlády, sboru pověřenců nebo předsednictva zákonodárského sboru při výkonu jeho pravomoci nebo pro tento výkon nebo vůbec pro jeho činnost v životě politickém, bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

(²) Odnětím svobody na deset až pětadvacet let nebo na doživotí bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu způsobit těžkou újmu na zdraví, nebo
- b) má-li takový čin za následek těžkou újmu na zdraví.

(³) Smrtí bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

(⁴) Vedle trestů uvedených v odstavcích 1 až 3 může soud vyslovit ztrátu státního občanství; neuloží-li tento trest, vysloví propadnutí jmění. Je-li čin spáchán za zvýšeného ohrožení vlasti, je snížení trestu vyloučeno.

§ 106.

(¹) Kdo úmyslně ublíží na zdraví členu zákonodárského sboru při výkonu jeho pravomoci nebo pro tento výkon nebo vůbec pro jeho činnost v životě politickém, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu způsobit těžkou újmu na zdraví.

(3) Odnětím svobody na deset až pětadvacet let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví nebo smrt.

(4) Podmíněné odsouzení, a je-li čin spáchán za zvýšeného ohrožení vlasti, i snížení trestu je vyloučeno.

§ 107.

Spolčení k útoku na ústavního činitele.

(1) Kdo se s někým spolčí k vraždě na ústavním činiteli (§ 104) nebo k ublížení ústavnímu činiteli na zdraví podle § 105, nebo

kdo takové spolčení nebo jeho účastníky podporuje v jejich snahách,

bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.

(2) Kdo se s někým spolčí k ublížení ústavnímu činiteli na zdraví podle § 106, nebo

kdo takové spolčení nebo jeho účastníky podporuje v jejich snahách,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(3) Podmíněné odsouzení, a je-li čin spáchán za zvýšeného ohrožení vlasti, i snížení trestu je vyloučeno.

§ 108.

Násilí na ústavním činiteli.

(1) Kdo užije násilí nebo pohrůžky násilí

a) v úmyslu působit na výkon pravomoci presidenta republiky nebo jeho náměstka, člena vlády, sboru pověřenců nebo zákonodárného sboru, nebo

b) proti některé z těchto osob pro výkon její pravomoci nebo vůbec pro její činnost v životě politickém,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo se zúčastní sročení nejméně tří osob k činu uvedenému v odstavci 1.

(3) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 se zbraní, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(4) Podmíněné odsouzení, a je-li čin spáchán za zvýšeného ohrožení vlasti, i snížení trestu je vyloučeno.

§ 109.

Osobování si pravomoci ústavního činitele.

(1) Kdo si osobuje pravomoc presidenta republiky nebo jeho náměstka anebo člena vlády, sboru pověřenců nebo zákonodárného sboru, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,

b) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo

c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Podmíněné odsouzení, a je-li čin spáchán za zvýšeného ohrožení vlasti, i snížení trestu je vyloučeno.

§ 110

Snížování vážnosti presidenta republiky.

(1) Kdo snižuje vážnost presidenta republiky nebo jeho náměstka, bude potrestán odnětím svobody na jeden měsíc až jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1

a) veřejně,

b) opětovně při různých příležitostech,

c) v přítomnosti presidenta republiky nebo jeho náměstka, nebo

d) pro výkon pravomoci presidenta republiky nebo jeho náměstka nebo vůbec pro jeho činnost v životě politickém.

§ 111.

Hanobení ústavního činitele.

Kdo veřejně hanobí

a) zákonodárný sbor, jeho předsednictvo, výbor nebo komisi, vládu nebo sbor pověřenců, nebo

b) člena vlády, sboru pověřenců nebo předsednictva zákonodárného sboru pro výkon jeho pravomoci nebo vůbec pro jeho činnost v životě politickém,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

Oddíl pátý.

Trestné činy zvláště ohrožující pořádek ve věcech veřejných.**Ohrožení hospodářského a služebního tajemství.**

§ 112.

(1) Kdo vyzvídá hospodářské nebo služební tajemství v úmyslu vyzradit je do ciziny, nebo kdo hospodářské nebo služební tajemství úmyslně do ciziny vyzradí, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako veřejný činitel,
- b) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 113.

Kdo z nedbalosti způsobí, že se hospodářské nebo služební tajemství stalo známým v cizině, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 114.

(1) Kdo vyzvídá hospodářské nebo služební tajemství v úmyslu vyzradit je nepovoláné osobě, nebo

kdo hospodářské nebo služební tajemství úmyslně takové osobě vyzradí, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako veřejný činitel,
- b) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 115.

Trestní sazby stanovené na ohrožení hospodářského a služebního tajemství podle §§ 112 až 114 se zvyšují na dvojnásobek, dopustí-li se některého z těchto trestných činů za zvýšeného ohrožení vlasti vojenská osoba uvedená v § 269 odst. 2 při výkonu své velitelské pravomoci.

Útoky proti skupinám obyvatelů.

§ 116.

(1) Kdo užije násilí nebo pohrůžky násilí proti skupině obyvatelů republiky pro jejich

národnost, rasu nebo náboženství anebo pro to, že jsou bez vyznání nebo stoupenci lidově demokratického řádu, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo se zúčastní srocení nejméně tří osob k činu uvedenému v odstavci 1.

(3) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 se zbraní, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(4) Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 117.

Kdo užije proti jinému násilí nebo pohrůžky násilí nebo mu způsobí újmu na majetku pro jeho národnost, rasu nebo náboženství anebo pro to, že poškozený je bez vyznání nebo stoupencem lidově demokratického řádu, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

§ 118.

(1) Kdo veřejně nebo nejméně dvě osoby popuzuje k násilnému nebo jinému nepřátelskému jednání proti skupině obyvatelů republiky pro jejich národnost, rasu nebo náboženství anebo pro to, že jsou bez vyznání nebo stoupenci lidově demokratického řádu, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

(2) Kdo některým způsobem uvedeným v odstavci 1 a z některého důvodu tam uvedeného popuzuje k zášti proti skupině obyvatelů republiky, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

(3) Kdo některým způsobem uvedeným v odstavci 1 a z některého důvodu tam uvedeného popuzuje k násilnému nebo jinému nepřátelskému jednání nebo k zášti proti jednotlivci, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 119.

Kdo veřejně hanobí skupinu obyvatelů republiky pro jejich národnost, rasu nebo náboženství anebo pro to, že jsou bez vyznání nebo stoupenci lidově demokratického řádu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Nedovolené ozbrojování.

§ 120.

(1) Kdo bez povolení ozbrojuje sebe nebo někoho jiného tím, že

- a) opatří sobě nebo někomu jinému nebo přechovává zbraň hromadně účinnou nebo sou-

částky, jichž je k užití takové zbraně nezbytně třeba, nebo

b) hromadí nebo rozděljuje jiné zbraně, střelivo nebo výbušniny,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Podmíněné odsouzení, a je-li čin spáchán za zvýšeného ohrožení vlasti, i snížení trestu je vyloučeno.

§ 121.

(1) Kdo bez povolení

a) vytvoří ozbrojenou nebo po vojensku organizovanou skupinu,

b) takovou skupinu cvičí v zacházení se zbraní nebo s ní provádí jakýkoli vojenský výcvik,

c) k takové skupině přistoupí nebo se zúčastní její činnosti, nebo

d) takovou skupinu nebo její členy podporuje v jejich snahách,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Podmíněné odsouzení, a je-li čin spáchán za zvýšeného ohrožení vlasti, i snížení trestu je vyloučeno.

§ 122.

Nedovolená výroba a držení vysílací stanice.

(1) Kdo bez povolení

a) vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává radioelektrickou vysílací stanici nebo soubor podstatných součástí určených k sestavení takové stanice, nebo

b) takové stanice používá,

bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 123.

Zneužití náboženské funkce.

(1) Kdo zneužije výkonu své duchovenské činnosti nebo podobné své náboženské funkce v úmyslu vykonávat na věci politického života vliv nepříznivý pro lidově demokratický řád republiky, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 tím, že odepře vykonat náboženský úkon, k němuž je povolán jako duchovní nebo jako osoba mající podobnou náboženskou funkci, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 124.

Hanobení republiky.

(1) Kdo hanobí republiku,

kdo potupí jméno nebo symbol republiky, zejména její znak, vlajku, barvy nebo hymnu, nebo

kdo v úmyslu projevit nepřátelství nebo opovržení k republice zničí, poškodí nebo odstraní symbol republiky, zejména její znak, vlajku nebo barvy, anebo zobrazení presidenta republiky nebo jeho náměstka, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 veřejně, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 125.

Hanobení spojeneckého státu.

Kdo veřejně

a) hanobí spojenecký stát, jeho hlavu, jiného jeho představitele anebo jeho zástupce uznaného vládou republiky,

b) potupí jméno nebo symbol spojeneckého státu, zejména jeho znak, vlajku, barvy nebo hymnu, nebo

c) v úmyslu projevit nepřátelství nebo opovržení k spojeneckému státu zničí, poškodí nebo odstraní symbol spojeneckého státu, zejména jeho znak, vlajku nebo barvy, anebo zobrazení hlavy spojeneckého státu nebo jiného jeho představitele,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

§ 126.

Hanobení národa a rasy.

Kdo veřejně hanobí některý národ nebo jeho jazyk nebo některou rasu, takže to může vzbudit veřejné pohoršení, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Šíření poplašné zprávy.

§ 127.

(1) Kdo způsobí, byť i z nedbalosti, nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřuje poplašnou zprávu, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody až na jeden rok bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1, ač ví, že zpráva je nepravdivá.

§ 128.

(1) Kdo tím, že rozšiřuje poplašnou zprávu, byť i z nedbalosti,

- a) ohrožuje bezpečnost republiky, brannost jejího obyvatelstva, československou měnu, bezpečnost lidí nebo majetku anebo jiný obecný zájem, nebo
- b) způsobí nebezpečí zdražování předmětů potřeby, překotných a hromadných koupí nebo prodejů nebo překotných a hromadných vybírání vkladů,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1, ač ví, že zpráva je nepravdivá, nebo
- b) dopustí-li se takového činu za zvýšeného ohrožení vlasti.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem nebo jiným podobně účinným způsobem za zvýšeného ohrožení vlasti; snížení trestu je vyloučeno.

§ 129.

Nepřátelské jednání proti republice.

Kdo úmyslně ohrozí obecný zájem jednáním nepřátelským lidově demokratickému státnímu zřízení nebo společenskému řádu republiky, které jsou zaručeny ústavou, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až dvě léta.

HLAVA DRUHÁ.

TRESTNÉ ČINY HOSPODÁRSKÉ.

Oddíl první.

Trestné činy proti hospodářské soustavě.

§ 130.

Pletichy proti zestátnění.

Kdo se dopustí pletich v úmyslu zmařit nebo zvýšenou měrou ztížit zestátnění podniku, hospodářského objektu nebo jiné majetkové hodnoty, které podléhají zestátnění, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let a propadnutím jmění; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 131.

Tvoření soukromých monopolů.

Kdo zřídí na území československé republiky soukromou monopolní výdělečnou organizaci, zejména kartel, syndikát nebo trust, anebo k ní přistoupí nebo ji kryje nebo podporuje, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let a propadnutím jmění; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 132.

Zneužití lidového družstva.

Kdo zneužije lidového družstva ke krytí podnikání, které je s účelem lidových družstev v rozporu, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 133.

Zneužití vlastnického práva.

Kdo úmyslně ohrozí obecný zájem tím, že zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnou nebo zasanťocí vlastní věc vyšší hodnoty nebo větší hospodářské důležitosti, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta a trestem peněžitým.

Oddíl druhý.

Trestné činy proti jednotnému hospodářskému plánu.

§ 134.

Ohrožení zásobování.

(1) Kdo se dopustí nekalého jednání, které by mohlo ohrozit plynulé zásobování předměty potřeby alespoň části obyvatelstva nějakého místa, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta a trestem peněžitým; podmíněné odsouzení je vyloučeno.

(2) Odnětím svobody na tři až deset let a propadnutím jmění bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 opětovně,
- b) dopustí-li se takového činu jako člen spolčení, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

(3) Odnětím svobody na deset až dvacet let a propadnutím jmění bude pachatel potrestán,

- a) je-li činem uvedeným v odstavci 1 skutečně způsobena vážná porucha v zásobování, nebo
- b) je-li takovým činem způsobeno nebezpečí vážné poruchy v zásobování značného počtu obyvatelstva.

(4) Odnětím svobody na doživotí nebo smrtí a propadnutím jmění bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek hroživou tíseň mnoha lidí, nebo
- b) jestliže se dopustí takového činu za zvýšeného ohrožení vlasti a je tu některá z okolností uvedených v odstavcích 2 a 3.

Ohrožení jednotného hospodářského plánu.

§ 135.

(1) Kdo z nedbalosti maří nebo ztěžuje provoz nebo rozvoj státního, národního, komunálního nebo jiného veřejného podniku anebo lidového družstva, zejména tím, že nesplní nebo poruší povinnost svého povolání, zaměstnání nebo své služby anebo plnění takové povinnosti obchází, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta a trestem peněžitým bude pachatel potrestán, je-li činem uvedeným v odstavci 1 mařeno nebo ztěžováno provádění nebo plnění jednotného hospodářského plánu v některém úseku.

§ 136.

Nesplní-li soukromý podnikatel nebo ten, kdo je odpovědný za vedení jeho podniku, byť i z nedbalosti, závazek plynoucí z jednotného hospodářského plánu anebo z veřejných dodávek nebo prací, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců a trestem peněžitým.

§ 137.

Pletichy při veřejných dodávkách a pracích.

(1) Kdo se při veřejných dodávkách nebo pracích dopustí jednání, které by mohlo poškodit objednavatele nebo zmařit plnění jeho

úkolů, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek značnou škodu, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 138.

Ohrožení plánování a kontroly plnění plánu.

(1) Kdo ve zprávě, v záznamu podnikového početnictví nebo v obchodním záznamu, které mají sloužit k sestavování jednotného hospodářského plánu anebo ke kontrole jeho provádění nebo plnění, úmyslně uvede klamné údaje o podniku, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek značnou škodu, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Oddíl třetí.

Trestné činy proti měně.

§ 139.

Padělání a pozměňování platidel.

(1) Kdo padělá platidlo v úmyslu udat je jako pravé, bude potrestán odnětím svobody na pět až dvacet let a propadnutím jmění.

- (2) Stejně bude potrestán, kdo pozmění
- a) platidlo vzaté z oběhu v úmyslu udat je jako platidlo platné, nebo
- b) platidlo nižší hodnoty v úmyslu udat je jako platidlo hodnoty vyšší.

(3) Odnětím svobody na doživotí a propadnutím jmění bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 jako člen spolčení,
- b) dopustí-li se takového činu ve značném rozsahu,
- c) dopustí-li se takového činu výdělečně,
- d) může-li být takovým činem ohrožena československá měna, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 140.

Udávání padělaných a pozměněných platidel.

(1) Kdo padělané nebo pozměněné platidlo

- a) úmyslně udá jako pravé,
- b) k takovému účelu dopraví na území Československé republiky, nebo

c) k takovému účelu přijme nebo sobě nebo někomu jinému opatří,
bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na deset až dvacet let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,
- b) dopustí-li se takového činu ve značném rozsahu,
- c) dopustí-li se takového činu výdělečně,
- d) může-li být takovým činem ohrožena československá měna, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Kdo padělané nebo pozměněné platidlo, jímž mu bylo placeno jako pravým, úmyslně udá jako pravé, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 141.

Zlehčení mincí a udávání zlehčených mincí.

(1) Kdo zmenší množství kovu v minci v úmyslu způsobit někomu škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(2) Stejně bude potrestán, kdo minci zlehčenou způsobem uvedeným v odstavci 1

- a) úmyslně udá jako platidlo plné hodnoty,
- b) k takovému účelu dopraví na území Československé republiky, nebo
- c) k takovému účelu přijme nebo sobě nebo někomu jinému opatří.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 jako člen spolčení,
- b) dopustí-li se takového činu ve značném rozsahu,
- c) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo
- d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(4) Kdo minci zlehčenou způsobem uvedeným v odstavci 1, jíž mu bylo placeno jako mince plné hodnoty, úmyslně udá jako platidlo plné hodnoty, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 142.

Výroba a držení padělatelského náčiní.

(1) Kdo vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává nástroj nebo jiný před-

mět určený k padělání nebo pozměňování platidel anebo k zlehčení mincí, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 při výkonu svého povolání,
- b) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 143.

Ohrožení oběhu tuzemských platidel.

Kdo úmyslně

- a) odmítá bez zákonného důvodu tuzemská platidla nebo váže jejich přijetí na určité podmínky,
 - b) shromažďuje bez hospodářské potřeby nebo nad její míru drobná tuzemská platidla, zejména mince, nebo
 - c) poškozují tuzemská platidla,
- bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 144.

Nedovolená výroba a udávání náhražek tuzemských platidel.

Kdo bez povolení

- a) vyrobí nebo vydá náhražku tuzemských platidel, nebo
 - b) takové náhražky do oběhu uvádí, jimi platí nebo je za platidla přijímá,
- bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

Ohrožení devisového hospodářství.

§ 145.

(1) Kdo úmyslně způsobí devisovému hospodářství značnou škodu tím, že protipředpisům o vázaném devisovém hospodářství

- a) neohlásí nebo neodvede majetkové hodnoty,
- b) nedá si uhradit svou pohledávku z ciziny nebo si jí dá uhradit nedovoleným způsobem,
- c) platí do ciziny nebo ve prospěch devisového cizozemce anebo přijme v tuzemské platbu od devisového cizozemce nebo v jeho prospěch,

- d) vyveze, doveze nebo proveze platidla, cenné papíry nebo drahé kovy,
 - e) nabude cizozemských platidel nebo naloží s nimi,
 - f) doveze nebo vyveze zboží, vyveze dary, stěhované svršky nebo cenný předmět,
 - g) naloží s cennými papíry, drahými kovy, pohledávkou, nemovitostí, podnikem (závodem), podílem nebo účastí na podnicích, společnostech nebo podobných útvarech,
 - h) poskytne nebo přijme úvěr, záruku nebo jistotu,
 - ch) uzavře pojišťovací nebo zajišťovací smlouvu,
 - i) uzavře právní jednání dotýkající se nároku z práva původského, licenčního nebo patentního, nebo
 - j) dopustí se jiného jednání na škodu československé měny nebo nerušeného platebního styku s cizinou,
- bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na pět až deset let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,
- b) jestliže k usnadnění takového činu vedl dvojí účetní knihy, odstranil účetní knihy nebo použil padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání,
- c) porušil-li k usnadnění takového činu úřední uzávěru, nebo
- d) dopustí-li se takového činu, ač byl již pro takový čin trestán.

Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 146.

Kdo v úmyslu způsobit devisovému hospodářství značnou škodu dosáhne na základě nepravdivého nebo neúplného údaje pro sebe nebo pro někoho jiného povolení nebo dokladu, potřebného podle devisových předpisů, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým.

§ 147.

Společná ustanovení.

Ochrany podle §§ 139 až 142 požívají též platidla cizozemská, jakož i tuzemské a cizozemské cenné papíry hromadně vydané, znějící na majitele nebo rubopisem převoditelné, a šeky.

Oddíl čtvrtý.

Trestné činy daňové a porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou.

Zkrácení a ohrožení daně.

§ 148.

(1) Kdo úmyslně ve značném rozsahu zkrátí daň nebo vyláká daňovou výhodu nebo takové výhody zneužije, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nejméně s dvěma osobami,
- b) jestliže k usnadnění takového činu vedl dvojí účetní knihy, odstranil účetní knihy nebo použil padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání,
- c) porušil-li k usnadnění takového činu úřední uzávěru,
- d) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště nřítěžující okolnost.

§ 149.

(1) Kdo v úmyslu zkrátit daň dopravuje zboží přes celní hranici a je přitom opatřen zbraní, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta a trestem peněžitým.

(2) Kdo v úmyslu zkrátit daň nebo vyláká daňovou výhodu nebo takové výhody zneužije,

- a) spolčí se nejméně s dvěma osobami,
- b) vede dvojí účetní knihy, účetní knihy odstraní nebo použije padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání, nebo
- c) poruší úřední uzávěru,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

§ 150.

Kdo úmyslně zkrátí daň nebo vyláká daňovou výhodu nebo takové výhody zneužije, ač byl již pro zkrácení a ohrožení daně podle § 148 nebo § 149 trestán, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

Porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou.

§ 151.

(1) Kdo úmyslně značnou měrou ohrozí obecný zájem tím, že poruší zákaz nebo ome-

zení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nejméně s dvěma osobami,
- b) jestliže k usnadnění takového činu vedl dvojí účetní knihy, odstraní účetní knihy nebo použil padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání,
- c) poruší-li k usnadnění takového činu úřední uzávěru,
- d) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 152.

(1) Kdo v úmyslu porušit zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží dopravuje zboží přes celní hranici a je přitom opatřen zbraní, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta a trestem peněžitým.

(2) Kdo v úmyslu porušit zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží

- a) spolčí se nejméně s dvěma osobami,
- b) vede dvojí účetní knihy, odstraní účetní knihy nebo použije padělaných listin nebo jiných prostředků k oklamání, nebo
- c) poruší úřední uzávěru,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

§ 153.

Kdo úmyslně poruší zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, ač byl již pro porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 151 nebo § 152 trestán, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

HLAVA TŘETÍ.

TRESTNÉ ČINY PROTI POŘÁDKU VE VĚCECH VEŘEJNÝCH.

Oddíl prvý.

Trestné činy proti lidové správě
a soudnictví.

§ 154.

Násilí na veřejných sborech.

(1) Kdo užije násilí nebo pohrůžky násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci národ-

ního výboru nebo soudu, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo se zúčastní srocení nejméně tří osob k činu uvedenému v odstavci 1.

(3) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 se zbraní, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 155.

Násilí pro výkon volebního práva.

(1) Kdo užije proti jinému násilí nebo mu způsobí majetkovou újmu za to, že

- a) vykonal nebo nevykonal volební právo vůbec, nebo
 - b) vykonal nebo nevykonal volební právo v určitém smyslu nebo určitým způsobem,
- bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 výkonu práva být zvolen.

§ 156.

Úplatkářství při volbách.

(1) Kdo jinému poskytne, nabídne nebo slíbí majetkový prospěch za to, že

- a) vykoná nebo nevykoná volební právo vůbec, nebo
 - b) vykoná nebo nevykoná volební právo v určitém smyslu nebo určitým způsobem,
- bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

(2) Stejně bude potrestán, kdo v souvislosti s výkonem volebního práva žádá, přijme nebo si dá slíbit majetkový prospěch.

§ 157.

Volební podvod.

Kdo úmyslně, ač není k tomu oprávněn, vykoná volební právo, nebo

kdo lstí jinému zabráni vykonat volební právo,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 158.

Nepřavdivé čestné prohlášení.

Kdo úmyslně uvede nepravdu v čestném prohlášení, učiněném vůči úřadu k důkazu nebo

k osvědčení nějaké skutečnosti, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 159.

Padělání a pozměňování veřejné listiny.

(1) Kdo padělá veřejnou listinu nebo podstatně změni její obsah v úmyslu jí užít nebo dát jí užít jako pravé, nebo

kdo úmyslně užije takové listiny jako pravé, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 ve značném rozsahu,
- b) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 160.

Padělání a pozměňování známek a kolků.

(1) Kdo padělá nebo pozmění jakékoli poštovní nebo dávkové známky nebo kolky v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch, nebo

kdo takové známky nebo kolky úmyslně uvádí do oběhu nebo jich užije jako pravých, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 ve značném rozsahu,
- b) dopustí-li se takového činu výdělečně, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 161.

Křivá výpověď.

(1) Kdo jako svědek, znalec nebo tlumočník úmyslně vypoví před soudem, prokurátorem nebo rozhodující složkou národního výboru nepravdu o podstatných okolnostech nebo je zamlčí, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán,

- a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 může mít nebo má za následek značnou škodu, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 162.

Křivé obvinění.

(1) Kdo jiného lživě obviní z trestného činu v úmyslu dát podnět k jeho stíhání, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán,

- a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 může mít nebo má za následek značnou škodu, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 163.

Nadržování.

(1) Kdo pachateli trestného činu pomáhá v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání, trestu nebo ochrannému opatření nebo jejich výkonu, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta; pomáhá-li však takto pachateli trestného činu, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, pomáhá-li způsobem uvedeným v odstavci 1 pachateli trestného činu, na který zákon stanoví trest smrti, trest odnětí svobody na doživotí nebo trest dočasněho odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně deset let.

(3) Kdo se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 ve prospěch osoby sobě blízké, není trestný, ledaže by tak učinil v úmyslu

- a) pomoci osobě, která se dopustila velezrady (§ 78), sabotáže (§§ 84 a 85) nebo vyzvědačství (§§ 86 a 87),
- b) opatřit sobě nebo někomu jinému majetkový prospěch, nebo
- c) pomoci pachateli k tomu, aby unikl výkonu trestu propadnutí jmění nebo propadnutí věci anebo výkonu ochranného opatření.

§ 164.

Nepřekážení trestného činu.

(1) Kdo úmyslně nepřekazí trestný čin, na který zákon stanoví trest smrti, trest odnětí svobody na doživotí nebo trest dočasněho odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně jeden rok, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 velezrady (§ 78), sabotáže (§§ 84 a 85), vyzvědačství (§§ 86 a 87), válečného špionství podle § 99, vraždy na ústavním čini-

teli (§ 104), ublížení ústavnímu činiteli na zdraví (§§ 105 a 106), násilí na ústavním činiteli (§ 108), padělání a pozměňování platidel (§ 139), udávání padělaných a pozměněných platidel (§ 140), obecného ohrožení podle § 190, vraždy (§ 216), loupeže (§ 232), zběhnutí (§§ 273 a 274), vzpoury (§ 276), porušení velitelských povinností (§§ 287 a 288) nebo ohrožení bojového ducha podle §§ 295 a 296.

(3) Kdo se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2, není trestný, nemohl-li trestný čin překazit bez značných nesnází nebo bez nebezpečí pro sebe nebo, nejde-li o velezradu (§ 78), sabotáž (§§ 84 a 85) nebo vyzvědačství (§§ 86 a 87), bez nebezpečí pro osobu sobě blízkou.

§ 165.

Neoznámení trestného činu.

(1) Kdo se hodnověrným způsobem doví, že někdo jiný chystá nebo spáchal velezradu (§ 78), sdružování proti republice (§§ 79 a 80), sabotáž (§§ 84 a 85), vyzvědačství (§§ 86 a 87), ohrožení státního tajemství podle § 88, válečné škůdnictví podle § 99, vraždu na ústavním činiteli (§ 104), ublížení ústavnímu činiteli na zdraví (§§ 105 a 106), násilí na ústavním činiteli (§ 108), nedovolené ozbrojování (§§ 120 a 121), padělání a pozměňování platidel (§ 139), udávání padělaných a pozměněných platidel (§ 140), obecné ohrožení podle § 190, vraždu (§ 216), loupež (§ 232), zběhnutí (§§ 273 a 274) nebo vzpouru (§ 276), a úmyslně takový trestný čin bez odkladu neoznámí prokurátoru nebo orgánu národní bezpečnosti, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Kdo se dopustí činu uvedeného v odstavci 1, není trestný, nemohl-li oznámení učinit bez nebezpečí pro sebe nebo, nejde-li o velezradu (§ 78), sabotáž (§§ 84 a 85) nebo vyzvědačství (§§ 86 a 87), bez nebezpečí pro osobu sobě blízkou.

§ 166.

Spolčení.

(1) Kdo se s někým spolčí k trestnému činu, na který zákon stanoví trest dočasného odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně jeden rok a nepřevyšuje pět let, nebo

kdo takové spolčení nebo jeho účastníky podporuje v jejich snahách, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený

v odstavci 1 trestného činu, na který zákon stanoví trest dočasného odnětí svobody, jehož dolní hranice převyšuje pět let.

(3) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 trestného činu, na který zákon stanoví trest smrti nebo odnětí svobody na doživotí.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se neužije, je-li spolčení k trestnému činu trestné podle jiných ustanovení.

Podněcování.

§ 167.

(1) Kdo veřejně podněcuje k trestnému činu, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 trestného činu, na který zákon stanoví trest dočasného odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně pět let.

(3) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 trestného činu, na který zákon stanoví trest smrti nebo odnětí svobody na doživotí.

§ 168.

(1) Kdo veřejně podněcuje k hromadnému neplnění povinnosti uložené podle zákona, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) týká-li se čin uvedený v odstavci 1 povinnosti zvláště důležité,
- b) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 169.

Schvalování trestného činu.

(1) Kdo veřejně

- a) vychvaluje nebo výslovně schvaluje trestný čin nebo jinak s ním projevuje souhlas, nebo
 - b) vychvaluje nebo oslavuje pro trestný čin jeho pachatele,
- bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Stejně bude potrestán, kdo v úmyslu projevít souhlas s trestným činem

- a) pachatele odmění,
- b) poskytne mu náhradu za trest nebo za plnění uložené soudem, nebo
- c) na takovou odměnu nebo náhradu sbírá.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, týká-li se čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 trestného činu, na který zákon stanoví trest smrti, trest odnětí svobody na doživotí nebo trest dočasněho odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně deset let.

§ 170.

Vzpouora vězňů.

(1) Kdo se zúčastní vzepření skupiny vězňů dozorčímu orgánu, jeho rozkazu nebo vězeňskému řádu, bude potrestán odnětím svobody až na pět let.

(2) Kdo se s někým spolčí k provedení nebo k podnícení činu uvedeného v odstavci 1, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Maření výkonu úředního rozhodnutí.

§ 171.

Kdo úmyslně maří nebo ztěžuje výkon rozhodnutí národního výboru, soudu nebo jiného úřadu nebo veřejného orgánu tím, že

- a) zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnou, zatají, zcizí nebo odstraní věc, které se toto rozhodnutí týká, nebo
 - b) uprchne strážní nebo z vazby,
- bude potrestán odnětím svobody až na pět let.

§ 172.

Kdo z nedbalosti umožní nebo usnadní jinému, aby uprchl strážní nebo z vazby, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.

§ 173.

(1) Kdo vykonává duchovenskou činnost v církvi nebo v náboženské společnosti bez státního souhlasu, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

(2) Stejně bude potrestán, kdo vykonává duchovenskou činnost v církvi nebo v náboženské společnosti na místě, pro které nebyl ustanoven se státním souhlasem.

(3) Kdo bez státního souhlasu ustanoví jiného k výkonu duchovenské činnosti v církvi nebo v náboženské společnosti, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

§ 174.

(1) Kdo úmyslně maří nebo ztěžuje výkon státního dozoru nad církví nebo náboženskou

společností, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo úmyslně jinak poruší ustanovení zákona o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem.

Oddíl druhý.

Trestné činy proti povinnostem veřejných činitelů.

Porušení povinnosti veřejného činitele.

§ 175.

(1) Veřejný činitel, který v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch

- a) obstarává veřejné věci způsobem zákonu odporujícím,
 - b) překročí meze své pravomoci, nebo
 - c) nesplní svou povinnost,
- bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 opětovně nebo páchá-li jej po delší dobu,
- b) má-li takový čin za následek závažné porušení činnosti úřadu nebo veřejného orgánu nebo podniku, v němž je pachatel činný nebo pro který pracuje,
- c) může-li být takovým činem zvýšenou měrou ohrožena důvěra pracujícího lidu v nestranost nebo vážnost úřadu nebo veřejného orgánu,
- d) má-li takový čin za následek jinou značnou škodu, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Trestní sazby stanovené v odstavcích 1 a 2 se zvyšují na dvojnásobek, dopustí-li se takového činu za zvýšeného ohrožení vlasti vojenská osoba uvedená v § 269 odst. 2 při výkonu své velitelské pravomoci.

(4) Smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 za zvýšeného ohrožení vlasti jako vojenská osoba uvedená v § 269 odst. 2 při výkonu své velitelské pravomoci a čin má zvláště těžký následek.

§ 176.

(1) Veřejný činitel, který z nedbalosti zmaří splnění úkolů mu svěřených tím, že

- a) obstarává veřejné věci způsobem zákonu odporujícím,

- b) překročí meze své pravomoci, nebo
 - c) nesplní svou povinnost,
- bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) je-li činem uvedeným v odstavci 1 poškozen důležitý obecný zájem,
- b) má-li takový čin za následek jinou značnou škodu, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Trestní sazby stanovené v odstavcích 1 a 2 se zvyšují na dvojnásobek, dopustí-li se takového činu za zvýšeného ohrožení vlasti vojenská osoba uvedená v § 269 odst. 2 při výkonu své velitelské pravomoci.

Oddíl třetí.

Trestné činy proti veřejným činitelům.

§ 177.

Násilí na veřejném činiteli.

- (1) Kdo užije násilí nebo pohrůžky násilí
- a) v úmyslu působit na výkon pravomoci veřejného činitele,
- b) proti veřejnému činiteli pro výkon jeho pravomoci, nebo
- c) proti jinému za to, že vystoupil na ochranu veřejného činitele,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo se zúčastní sročení nejméně tří osob k činu uvedenému v odstavci 1.

(3) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 se zbrání,
- b) ublíží-li takovým činem na zdraví veřejnému činiteli nebo tomu, kdo vystoupil na jeho ochranu, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 178.

Osobování si pravomoci veřejného činitele.

Kdo si osobuje pravomoc veřejného činitele v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

§ 179.

Rušení výkonu pravomoci veřejného činitele.

Kdo ztíží výkon pravomoci veřejného činitele tím, že se do výkonu vmísí, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 180.

Urážka veřejného činitele.

Kdo urazí veřejného činitele při výkonu jeho pravomoci nebo pro tento výkon, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

Oddíl čtvrtý.

Úplatkářství.

§ 181.

Přijímání úplatku.

(1) Kdo v souvislosti s rozhodováním ve věcech obecného zájmu nebo s výkonem takového rozhodnutí přijme nebo si dá slíbit úplatek, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

(2) Kdo za okolností uvedených v odstavci 1 žádá úplatek, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta a trestem peněžitým.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 jako veřejný činitel.

§ 182.

Podplácení.

(1) Kdo jinému v souvislosti s rozhodováním ve věcech obecného zájmu nebo s výkonem takového rozhodnutí poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta a trestem peněžitým bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 vůči veřejnému činiteli.

§ 183.

Nepřímé úplatkářství.

Kdo žádá nebo přijme úplatek za to, že bude svým vlivem působit na výkon pravomoci veřejného činitele, nebo za to, že tak již učinil, nebo

kdo jinému z takového důvodu úplatek poskytne, nabídne nebo slíbí, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

§ 181.

Zvláštní ustanovení o účinné lítosti.

Pro podplácení (§ 182) a nepřímé úplatkářství (§ 183) není trestný ten, kdo úplatek poskytne nebo slíbí jen proto, že byl o to požádán, a učiní o tom dobrovolně bez odkladu oznámení prokurátoru nebo orgánu národní bezpečnosti.

Oddíl pátý.

Jiné trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných.

§ 185.

Nebezpečné vyhrožování.

Kdo v úmyslu vzbudit alespoň u části obyvatelstva nějakého místa strach nebo nepokoj vyhrožuje, že způsobí obecné nebezpečí (§ 190), bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Opilství.

§ 186.

Kdo se požitím alkoholického nápoje nebo jinak přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustí trestného činu, bude potrestán odnětím svobody až na pět let; dopustí-li se však trestného činu, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším.

§ 187.

(1) Kdo se opije, byť i z nedbalosti, ač je v opilosti náchylný k výtržnostem, nebo

kdo osobu, která je v opilosti náchylná k výtržnostem, úmyslně opije nebo její opilost zvyšuje, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Stejně bude potrestán, kdo požije alkoholického nápoje za takových okolností, že by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku.

§ 188.

Hrubá neslušnost.

(1) Kdo hrubou neslušností vzbudí veřejné pohoršení za okolností, které zvláště vyžadují slušnosti a vážnosti, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Stejně bude potrestán, kdo vzbudí veřejné pohoršení tím, že hrubě zneuctí místo nebo věc, které jsou určeny k náboženskému účelu.

§ 189.

Pomluva.

(1) Kdo úmyslně ohrozí vážnost jiného u spoluobčanů tím, že o něm někomu sdělí nepravdu, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody až na jeden rok bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 veřejně,
- b) dopustí-li se takového činu proti veřejnému činiteli pro výkon jeho pravomoci, nebo
- c) jestliže takový čin může mít nebo má za následek těžkou újmu.

HLAVA ČTVRTÁ.

TRESTNÉ ČINY OBECNĚ NEBEZPEČNĚ.

Obecné ohrožení.

§ 190.

(1) Kdo úmyslně vydá lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví anebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu (obecné nebezpečí) tím, že

- a) způsobí požár nebo povodeň,
- b) způsobí škodlivý účinek výbušnin, plynu, elektřiny nebo jiných podobně nebezpečných látek nebo sil, nebo
- c) dopustí se jiného podobného obecně nebezpečného jednání,

bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo úmyslně

- a) obecné nebezpečí zvýší, nebo
- b) jeho odvrácení nebo zmírnění zmaří nebo ztíží.

(3) Odnětím svobody na pět až dvacet let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 na majetku národním nebo na majetku lidového družstva,
- b) má-li takový čin za následek hroživou tiseň nebo těžkou újmu na zdraví mnoha lidí nebo rozsáhlou škodu na majetku, nebo
- c) dopustí-li se takového činu za zvýšeného ohrožení vlasti; v tomto případě je snížení trestu vyloučeno.

(4) Odnětím svobody na doživotí nebo smrtí bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 opětovně v krátké době,

- b) dopustí-li se takového činu jako člen spolčením, nebo
c) má-li takový čin za následek smrt.

§ 191.

(1) Kdo k spáchání obecného ohrožení (§ 190)

- a) nabídne se nebo nabídne svou pomoc,
b) s někým se spolčí, nebo
c) vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává výbušninu, hořlavinu nebo jinou podobně nebezpečnou látku,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti; snížení trestu je vyloučeno.

§ 192.

(1) Kdo z nedbalosti způsobí nebo zvýší obecné nebezpečí (§ 190) anebo jeho odvrácení nebo zmírnění zmaří nebo ztíží, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) poruší-li činem uvedeným v odstavci 1 důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání nebo uloženou mu podle zákona,
b) dopustí-li se takového činu na majetku národním nebo na majetku lidového družstva, nebo
c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 193.

Porušení povinnosti při hrozivé tísni.

Kdo úmyslně maří nebo ztěžuje odvrácení nebo zmírnění hrozivé tísne, která přímo postihuje alespoň část obyvatelstva nějakého místa, tím, že bez závažného důvodu

- a) odepře pomoc, která je mu podle zákona uložena nebo k níž se zavázal, nebo
b) zmaří poskytnutí takové pomoci jinou osobou,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

Ohrožení provozu obecně prospěšných zařízení.

§ 194.

(1) Kdo úmyslně ohrozí provoz

- a) veřejného telefonu, telegrafu nebo rozhlasu, pošty anebo železnice nebo jiného zařízení pro hromadnou veřejnou dopravu,

- b) podmořského kabelu,
c) zařízení energetického nebo vodárenského,
d) veřejného ochranného zařízení proti požáru, povodni nebo jiné živelní pohromě, nebo

e) obranných nebo ochranných zařízení proti leteckým nebo jiným podobným útokům nebo proti jejich následkům,

bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti,
b) má-li takový čin za následek skutečnou poruchu provozu, nebo
c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 195.

Kdo z nedbalosti ohrozí provoz obecně prospěšného zařízení (§ 194), bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 196.

Nedovolená výroba a držení zbraní a výbušnin.

(1) Kdo bez povolení vyrábí zbraně nebo střelivo nebo s nimi obchoduje, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Stejně bude potrestán, kdo bez povolení vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává výbušninu nebo jí užívá.

Nedovolená výroba a držení omamných prostředků a jedů.

§ 197

(1) Kdo bez povolení vyrobí, doveze, vyveze, jinému opatří nebo přechovává omamné prostředky nebo jedy, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 ve značném rozsahu nebo výdělečně, nebo
b) má-li takový čin za následek smrt člověka nebo těžkou újmu na zdraví mnoha lidí.

§ 198.

Kdo vyrobí, sobě nebo někomu jinému opatří nebo přechovává předmět určený k ne-

oprávněné výrobě omamných prostředků nebo jedů, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Síření nakažlivých chorob.

§ 199.

(1) Kdo úmyslně způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé lidské choroby, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt člověka nebo těžkou újmu na zdraví mnoha lidí.

§ 200.

Kdo z nedbalosti způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé lidské choroby, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 201.

(1) Kdo úmyslně způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé choroby domácích nebo jiných hospodářsky důležitých zvířat, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek rozšíření takové choroby.

§ 202.

(1) Kdo úmyslně způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé choroby nebo škůdce užitkových rostlin, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek rozšíření takové choroby nebo takového škůdce.

Ohrožení zdraví závadnými potravinami a jinými potřebami.

§ 203.

(1) Kdo má na prodej nebo za tím účelem vyrobí anebo sobě nebo někomu jinému opatří úmyslně potraviny nebo jiné předměty, jejichž požití nebo užití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let a trestem peněžitým bude pachatel potres-

tán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt člověka nebo těžkou újmu na zdraví mnoha lidí.

§ 204.

Kdo má na prodej nebo za tím účelem vyrobí anebo sobě nebo někomu jinému opatří z nedbalosti potraviny nebo jiné předměty, jejich požití nebo užití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 205.

Společná ustanovení.

Nařízením ministra spravedlnosti bude určeno, co se považuje za omamné prostředky a jedy ve smyslu §§ 197 a 198, které choroby se považují za nakažlivé ve smyslu §§ 199 až 202 a na které škůdce se vztahuje ustanovení § 202.

HLAVA PÁTÁ.

TRESTNÉ ČINY PROTI RODINĚ A MLÁDEŽI.

§ 206.

Dvojí manželství.

Kdo za trvání svého manželství uzavře manželství jiné, nebo

kdo uzavře manželství s osobou, která již je v manželství jiném, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 207.

Porušení zákona o právu rodinném.

Kdo při výkonu své duchovenské činnosti nebo podobné své náboženské funkce poruší, byť i z nedbalosti, ustanovení zákona o právu rodinném, zejména tím, že vykoná sňatkové obřady náboženské s osobami, které spolu neuzavřely manželství, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 208.

Záměna rodinné příslušnosti.

Kdo podvrhne dítě nebo jinak způsobí záměnu nebo utajení rodinné příslušnosti někoho jiného, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 209.

Odložení dítěte.

(1) Kdo odloží dítě, které si samo nemůže opatřit pomoc, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví nebo smrt.

Zanedbání povinné výživy.

§ 210.

(1) Kdo neplní, byť i z nedbalosti, svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Kdo se vyhýbá plnění své zákonné povinnosti vyživovat nebo zaopatřovat jiného, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(3) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán, je-li oprávněná osoba činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 vydána nouzi nebo jinému nebezpečí.

§ 211.

Pro zanedbání povinné výživy podle § 210 není pachatel trestný, jestliže takový čin nemá trvale nepříznivých následků a pachatel svou povinnost dodatečně splní dříve, než soud první stolice počne vylašovat rozsudek.

§ 212.

Týrání svěřené osoby.

Kdo týrá osobu, která je v jeho péči nebo výchově, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

§ 213.

Podávání alkoholických nápojů osobám nezletilým.

Kdo podá osobě mladší než osmnáct let pro její vlastní potřebu alkoholický nápoj v takové míře, že tím může být ohroženo její zdraví, nebo

kdo tomu nezabrání, ač je to jeho povinností, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 214.

Únos.

(1) Kdo osobu mladší než patnáct let nebo osobu stíženou duševní poruchou nebo duševně nedostatečně vyvinutou odejme z moci toho, kdo má povinnost o ni pečovat, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu opatřit sobě nebo někomu jinému majetkový prospěch,
- b) je-li takovým činem ohrožen mravní vývoj unesené osoby, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 215.

Ohrožení mravní výchovy mládeže.

Kdo, byť i z nedbalosti, vydá osobu mladší než osmnáct let v nebezpečí zpustnutí tím, že neplní svou povinnost o ni pečovat, kdo takové osobě úmyslně umožní vést zahálčivý nebo nemravný život, nebo kdo takovou osobu k zahálčivému nebo nemravnému životu svádí, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

HLAVA ŠESTÁ.

TRESTNÉ ČINY PROTI ŽIVOTU A ZDRAVÍ

§ 216.

Vražda.

(1) Kdo jiného úmyslně usmrtí, bude potrestán odnětím svobody na patnáct až pětadvacet let.

(2) Odnětím svobody na doživotí nebo smrtí bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 na několika osobách nebo opětovně,
- b) dopustí-li se takového činu při loupeži nebo způsobem zvláště surovým, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 217.

Vražda novorozeného dítěte matkou.

Matka, která v rozrušení způsobeném porodem úmyslně usmrtí své novorozené dítě při porodu nebo hned po něm, bude potrestána odnětím svobody na pět až deset let.

§ 218.

Usmrcení lidského plodu.

(1) Těhotná žena, která úmyslně usmrtí svůj plod nebo někoho jiného o usmrcení svého plodu požádá nebo mu to dovolí, bude potrestána odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Kdo se souhlasem těhotné ženy úmyslně usmrtí její plod, nebo

kdo těhotnou ženu k činu uvedenému v odstavci 1 svede nebo jí k takovému činu pomáhá, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 2 výdělečně, nebo
- b) má-li takový čin za následek těžkou újmu na zdraví těhotné ženy nebo její smrt.

(4) Usmrcení lidského plodu lékařem ve zdravotním ústavu se souhlasem těhotné ženy není trestné, je-li jiným lékařem, a to úředním, zjištěno, že by donošení plodu nebo porod vážně ohrozily život těhotné ženy nebo že by jí způsobily těžkou a trvalou poruchu zdraví anebo že některý z rodičů trpí těžkou dědičnou nemocí; souhlas těhotné ženy může být nahrazen souhlasem jejího zákonného zástupce jen tehdy, je-li těhotná žena zcela zbavena svéprávnosti nebo není-li schopna se vyjádřit.

Ublížení na zdraví.

§ 219.

(1) Kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi pro výkon jejich povinnosti,
- b) dopustí-li se takového činu na někom pro jeho národnost, rasu nebo náboženství anebo pro to, že poškozený je bez vyznání nebo že je stoupencem lidově demokratického řádu, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví.

(4) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

§ 220.

(1) Kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, bude potrestán odnětím svobody na tři až deset let.

(2) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

Ublížení na zdraví z nedbalosti.

§ 221.

(1) Kdo jinému z nedbalosti ublíží na zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce.

(2) Odnětím svobody až na jeden rok bude pachatel potrestán, poruší-li činem uvedeným v odstavci 1 důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání nebo uloženou mu podle zákona.

§ 222.

(1) Kdo jinému z nedbalosti způsobí těžkou újmu na zdraví nebo smrt, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, poruší-li činem uvedeným v odstavci 1 důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání nebo uloženou mu podle zákona.

§ 223.

Rvačka.

(1) Kdo úmyslně ohrozí život nebo zdraví jiného tím, že se zúčastní rvačky, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán, je-li při činu uvedeném v odstavci 1 někomu jinému způsobena těžká újma na zdraví nebo smrt.

Ohrožení pohlavní nemocí.

§ 224.

Kdo jiného úmyslně vydá v nebezpečí pohlavní nákazy, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

§ 225.

Kdo jiného z nedbalosti vydá v nebezpečí pohlavní nákazy, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 226.

Účast na sebevraždě.

(1) Kdo jiného pohne k sebevraždě nebo jinému k sebevraždě pomáhá, bude potrestán, došlo-li alespoň k pokusu sebevraždy, odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(2) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 na osobě mladší než osmnáct let nebo na osobě stížené duševní poruchou nebo duševně nedostatečně vyvinuté, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Neposkytnutí pomoci.

§ 227.

(1) Kdo úmyslně neposkytne potřebnou pomoc osobě, která je v nebezpečí smrti, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo pro ně-

koho jiného, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody až na jeden rok bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1, ač je podle povahy svého povolání povinen pomoc poskytnout.

§ 228.

Řidič dopravního prostředku, který po dopravní nehodě, na níž měl účast, úmyslně neposkytne potřebnou pomoc osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo pro někoho jiného, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

HLAVA SEDMÁ.

TRESTNÉ ČINY PROTI SVOBODĚ A DŮSTOJNOSTI ČLOVĚKA.

Oddíl první.

Trestné činy proti svobodě.

§ 229.

Omezování osobní svobody.

(1) Kdo jinému bez oprávnění brání užívat osobní svobody, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu usnadnit jiný trestný čin,
- b) dopustí-li se takového činu se zbraní, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví nebo smrt.

§ 230.

Zbavení osobní svobody.

(1) Kdo jiného zbaví osobní svobody, bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.

(2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,

- a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 může mít nebo má za následek těžkou újmu na zdraví nebo smrt, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 231.

Zavlečení do ciziny.

(1) Kdo jiného zavleče do ciziny, bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.

(2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,

- a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 může mít nebo má za následek těžkou újmu na zdraví nebo smrt, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 232.

Loupež.

(1) Kdo proti někomu užije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, bude potrestán odnětím svobody na dvě až deset let.

(2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,
- b) má-li takový čin za následek těžkou újmu na zdraví, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Odnětím svobody na doživotí bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

§ 233.

Vydírání.

(1) Kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 se zbraní, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 234.

Omezování svobody vyznání.

Kdo násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy

- a) nutí jiného k účasti na náboženském úkonu,
- b) zdržuje jiného bez oprávnění od takové účasti, nebo
- c) jinému v užívání svobody vyznání jinak brání,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

§ 235.

Útisk.

Kdo zneužívá něčí tísně nebo závislosti nutí ho, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 236.

Rušení domovní svobody.

(1) Kdo vnikne do domu nebo bytu jiného tím, že užije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí,

kdo tam bez oprávnění vnikne v úmyslu vykonat tam násilí, nebo

kdo tam bez oprávnění setrvává v úmyslu vykonat tam násilí,

bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 se zbraní,

b) dopustí-li se takového činu spolu s někým, nebo

c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 237.

Porušení tajemství listovního a tajemství dopravovaných zpráv.

(1) Kdo úmyslně poruší tajemství

a) uzavřených listů nebo jiných písemností, zasílaných poštou nebo jiným dopravním prostředkem, nebo

b) zpráv podávaných telefonem, telegrafem nebo jiným takovým veřejným zařízením, bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce.

(2) Zaměstnanec poštovní, telegrafní nebo telefonní služby, který

a) dopustí se činu uvedeného v odstavci 1,

b) někomu jinému úmyslně umožní spáchání takového činu, nebo

c) pozmění nebo potlačí písemnost dopravovanou poštou nebo jiným dopravním prostředkem anebo zprávu podanou telegraficky nebo podobným způsobem,

bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(3) Kdo v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch

a) prozradí tajemství, o němž se dověděl z písemnosti, telegramu nebo telefonního hovoru, které mu nebyly určeny, nebo

b) takového tajemství využije,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Oddíl druhý.

Trestné činy proti důstojnosti člověka.

§ 238.

Znásilnění.

(1) Kdo násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí donutí ženu k souloži, nebo

kdo k takovému účelu zneužije její bezbrannosti,

bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.

(2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,

a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Odnětím svobody na doživotí bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

Pohlavní zneužití.

§ 239.

(1) Kdo vykoná soulož s osobou mladší než patnáct let, nebo

kdo takové osoby jinak pohlavně zneužije, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až deset let.

(2) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán,

a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek těžkou újmu na zdraví, nebo

b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Odnětím svobody na doživotí bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt.

§ 240.

Kdo osobu mladší než osmnáct let nebo osobu svěřenou jeho doзору přiměje k mimomanželské souloži, zneužívá její závislosti, nebo

kdo takové osoby, zneužívá její závislosti, jinak pohlavně zneužije,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

§ 241.

Pohlavní styk s osobou téhož pohlaví.

(1) Kdo se pohlavně stýká s osobou téhož pohlaví, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1

- a) s osobou mladší než osmnáct let, nebo
- b) za úplatu.

(3) Kdo se nabídne k pohlavnímu styku s osobou téhož pohlaví za úplatu, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

§ 242.

Soulož mezi příbuznými.

Kdo vykoná soulož s příbuzným v pokolení přímém nebo se sourozencem, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 243.

Obchod se ženami.

(1) Kdo do ciziny zláká, najme nebo dopraví ženu v úmyslu, aby jí tam bylo užito k pohlavnímu styku s někým jiným, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu, aby ženy bylo užito k pohlavnímu styku za úplatu,
- b) dopustí-li se takového činu na ženě mladší než osmnáct let, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 244.

Ohrožení mravnosti.

(1) Kdo uvádí do oběhu nebo činí veřejně přístupnými tiskovinu, film, vyobrazení nebo jiný předmět, které ohrožují mravnost, nebo

kdo takový předmět za tím účelem vyrobí nebo přechovává, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody až na jeden rok bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 ve značném rozsahu, nebo
- b) dopustí-li se takového činu výdělečně.

HLAVA OSMÁ.

TRESTNÉ ČINY MAJETKOVÉ.

Rozkrádání a poškozování majetku národního a majetku lidových družstev.

§ 245.

(1) Kdo majetek národní nebo majetek lidového družstva rozkrádá tím, že

a) zmocní se věci z takového majetku v úmyslu nakládat s ní jako s vlastní,

b) nakládá s věcí z takového majetku, která mu byla svěřena, jako s vlastní, nebo

c) ke škodě takového majetku se jinak neoprávněně obohacuje,

bude potrestán odnětím svobody až na pět let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo na majetku národním nebo na majetku lidového družstva úmyslně způsobí škodu, zejména tím, že věc z takového majetku zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou.

(3) Odnětím svobody na pět až patnáct let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně,
- b) je-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 způsobena značná škoda, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(4) Odnětím svobody na deset až dvacet let bude pachatel potrestán, jestliže činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2, jehož se dopustil zneužívaje svého postavení jako veřejný činitel, způsobil značnou škodu.

§ 246.

Kdo na majetku národním nebo na majetku lidového družstva způsobí z nedbalosti škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 247.

Krádež.

(1) Kdo se zmocní cizí věci v úmyslu nakládat s ní jako s vlastní, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně,
- b) dopustí-li se takového činu se zbraní,
- c) pokusí-li se bezprostředně po takovém činu uchovat si věc násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí,
- d) dopustí-li se takového činu na věci, kterou byl povinen strážiti, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 248.

Zpronevěra.

(1) Kdo s cizí věcí, která mu byla svěřena, nakládá jako s vlastní, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako poručník, opatrovník nebo jiná osoba, která má povinnost hájit zájmy poškozeného, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 249.

Podvod:

(1) Kdo jiného úmyslně poškodí na majetku nebo na právech tím, že

- a) jeho nebo někoho jiného uvede v omyl, nebo
- b) využije omylu jeho nebo někoho jiného, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Podílnictví.

§ 250.

(1) Kdo ukryje nebo na sebe nebo na někoho jiného převede úmyslně věc, která byla získána trestným činem spáchaným jinou osobou, anebo to, co za takovou věc bylo opatřeno, nebo

kdo takovou činnost zprostředkuje, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 251.

Kdo ukryje nebo na sebe nebo na někoho jiného převede z nedbalosti věc, která byla získána trestným činem spáchaným jinou osobou, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 252.

Lichva.

(1) Kdo zneužívá něčí tísně, nezkušenosti nebo rozumové slabosti nebo něčího rozrušení dá sobě nebo někomu jinému poskytnout nebo slíbit plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v hrubém nepoměru, nebo

kdo takovou pohledávku uplatní nebo v úmyslu ji uplatnit na sebe převede,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok a trestem peněžitým.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až deset let a trestem peněžitým bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 253.

Nevěrná správa.

(1) Kdo jiného úmyslně poškodí tím, že poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí jmění, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako poručník, opatrovník nebo jiná osoba, která má zvláštní povinnost hájit zájmy poškozeného, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 254.

Zatajení.

(1) Kdo s cizí věcí, která se dostala do jeho moci nálezem, omylem nebo jinak bez přivolení osoby oprávněné, nakládá jako s vlastní, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek značnou škodu.

§ 255.

Poškození cizí věci.

(1) Kdo úmyslně zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 na věci veřejného činitele pro výkon jeho pravomoci,
- b) dopustí-li se takového činu na věci svědka, znalce nebo tlumočnicka pro výkon jeho povinnosti, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 256.

Pytláctví.

(1) Kdo úmyslně zasáhne do cizího práva myslivce nebo rybolovu tím, že

- a) loví zvěř nebo ryby, nebo
 b) zvěř, ryby nebo jinou věc, na kterou se vztahuje toto právo, zničí, poškodí nebo s nimi nakládá jako s vlastními,
 bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(²) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 výdělečně,
 b) dopustí-li se takového činu na zvěři v oboře nebo za doby hájení,
 c) má-li takový čin za následek značnou škodu, nebo
 d) je-li tu jiná zvláště přítěžující okolnost.

(³) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, pokusí-li se bezprostředně po činu uvedeném v odstavci 1 uchovat si věc násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí.

§ 257.

Poškození věřitele.

(¹) Kdo úmyslně zmaří i jen částečné uspokojení svého věřitele tím, že

- a) zničí, poškodí, zatají, zcizí nebo odstraní část svého jmění,
 b) předstírá nebo uzná neexistující právo nebo závazek, nebo
 c) své jmění jinak zmenší,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(²) Stejně bude potrestán, kdo úmyslně zmaří i jen částečné uspokojení věřitele někoho jiného tím, že

- a) zničí, poškodí, zatají, zcizí nebo odstraní část jmění dlužníka,
 b) ke jmění dlužníka uplatní neexistující právo nebo pohledávku, nebo
 c) jmění dlužníka jinak zmenší.

(³) Odnětím svobody na tři měsíce až tři léta bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 za následek značnou škodu.

§ 258.

Nekalá soutěž.

Kdo jednáním, které je v rozporu s předpisy upravujícími soutěž v hospodářském styku nebo se zvyklostmi soutěže, úmyslně vážně ohrozí hospodářský chod nebo rozvoj podniku, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 259.

Porušení práva k ochranné známce a k chráněnému vzoru.

(¹) Kdo úmyslně uvede do obchodu nebo má na prodej zboží neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, nebo známkou nebo značkou snadno s ní zaměnitelnou, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(²) Stejně bude potrestán, kdo úmyslně uvede do obchodu, má na prodej nebo za účelem dosažení hospodářského prospěchu vyrobí zboží podle chráněného vzoru, k jehož užívání přísluší výhradní právo jinému, nebo podle vzoru snadno s ním zaměnitelného.

§ 260.

Porušení patentního práva.

Kdo úmyslně zasáhne do práva majitele vynálezu způsobem, který přísluší majiteli vynálezu, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

§ 261.

Porušení původského práva.

Kdo dílem, které je předmětem původského práva, úmyslně bez oprávnění naloží způsobem, který přísluší původci, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

HLAVA DEVÁTÁ.

TRESTNÉ ČINY PROTI BRANNOSTI.

§ 262.

Maření způsobilosti k službě.

(¹) Kdo sebe nebo někoho jiného úmyslně učiní trvale nebo dočasně nezpůsobilým nebo méně způsobilým k plnění branné povinnosti nebo jiných úkolů pro obranu vlasti, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti.

(³) Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 263.

Nesplnění odvodní povinnosti.

(¹) Kdo se nedostaví k odvodu, k přezkoušení nebo k nemocničnímu nebo výběrovému vyšetření v úmyslu nesplnit svou odvodní povinnost nebo její splnění oddálit, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(²) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti.

§ 264.

Obcházení branné povinnosti.

(¹) Kdo se dopustí plech v úmyslu dosáhnout úlev v plnění branné povinnosti, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(²) Kdo se dopustí plech v úmyslu

- a) sám se zcela nebo zčásti vyhnout plnění branné povinnosti, nebo
 - b) někoho jiného zcela nebo zčásti vymknout z plnění branné povinnosti,
- bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až dvě léta.

(³) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 za zvýšeného ohrožení vlasti.

Nenastoupení služby v branné moci.

§ 265.

(¹) Kdo v úmyslu vyhnout se trvale vojenské činné službě nebo zvláštní službě nenastoupí službu v branné moci do čtyřadvaceti hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím rozkaze, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

§ 266.

(¹) Kdo nenastoupí, byť i z nedbalosti, službu v branné moci do čtyřadvaceti hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím rozkaze, bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta.

(²) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za zvýšeného ohrožení vlasti.

§ 267.

Kdo po vyhlášení mobilisace, byť i z nedbalosti,

- a) neprodleně se nedostaví z ciziny k nastoupení vojenské činné služby, nebo

- b) neuposlechne výzvy vydané podle ustanovení branného zákona ke vstupu do vojenských služeb spojeneckého státu, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

§ 268.

Porušení osobních a věcných povinností.

(¹) Kdo úmyslně

- a) nesplní osobní nebo věcnou povinnost pro obranu vlasti,
 - b) vyhýbá se splnění takové povinnosti, nebo
 - c) maří nebo ztěžuje plnění takové povinnosti jinou osobou,
- bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

(²) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen spolčení,
- b) jsou-li takovým činem značnou měrou ohroženy zájmy obrany vlasti, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Podmíněné odsouzení je vyloučeno.

HLAVA DESÁTÁ.

TRESTNÉ ČINY VOJENSKÉ.

§ 269.

Úvodní ustanovení.

(¹) Trestnými činy vojenskými jsou trestné činy, které porušují vojenskou kázeň nebo stanovený výkon vojenské služby.

(²) Přímým pachatelem nebo spolupachatelem trestných činů vojenských může být jen

- a) vojenská osoba v činné službě,
- b) osoba, která se povoláním k zvláštní službě stala příslušníkem branné moci,
- c) příslušník vojensky organizovaného nebo jiného sboru, jehož příslušníci podléhají podle zvláštních zákonů ustanovením o trestných činech vojenských, v činné službě,
- d) vojenská osoba a příslušník sboru uvedeného pod písm. c) mimo činnou službu, je-li ve služebním stejnokroji, nebo
- e) válečný zajatec.

(³) Ustanovení této hlavy se vztahují na návodce a pomocníka i tehdy, není-li osobou uvedenou v odstavci 2.

(⁴) Kde se v této hlavě mluví o vojenských osobách, o vojenské službě, o vojenské kázni

a o vojenských povinnostech, rozumějí se tím osoby uvedené v odstavci 2, jejich služba, kázeň a povinnosti.

Oddíl první.

Trestné činy proti povinnosti konat vojenskou činnou službu.

Vyhýbání se služební povinnosti.

§ 270.

(¹) Kdo se úmyslně vyhne plnění služební povinnosti nebo služebnímu úkonu tím, že

- a) poškodí se na zdraví, opije nebo učiní jinak nezpůsobilým, nebo
- b) padělá listinu, předstírá nemoc, použije jiného úskoku nebo se odvolává na náboženské nebo jiné přesvědčení,

bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

(²) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v úmyslu vyhnout se plnění zvláště důležité služební povinnosti nebo zvláště důležitého služebnímu úkonu, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Smrtí bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace.

§ 271.

(¹) Kdo se z nedbalosti učiní nezpůsobilým nastoupit službu nebo ji vykonávat tím, že se opije, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(²) Odnětím svobody na šest měsíců až dvě léta bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště těžký následek, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za bojové situace.

(⁴) Smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 za bojové situace jako velitel a čin má zvláště těžký následek.

§ 272.

Svémocně odloučení.

(¹) Kdo se svémocně vzdaluje (§ 306) po dobu delší než čtyřicet hodin, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(²) Kdo se svémocně vzdaluje

- a) soustavně,
- b) po dobu delší než šest dnů, nebo

c) po dobu delší než dva dny v době zvýšeného výkonu služebních úkolů, zejména při závěrečném cvičení, soustředění, vojenské výpomoci nebo podobných příležitostech, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(³) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války.

Zběhnutí.

§ 273.

(¹) Kdo se svémocně vzdaluje (§ 306)

a) v úmyslu trvale se vyhnout vojenské službě,

b) po dobu delší než čtrnáct dní, nebo

c) po dobu delší než šest dní v době zvýšeného výkonu služebních úkolů, zejména při závěrečném cvičení, soustředění, vojenské výpomoci nebo podobných příležitostech,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán,

a) zběhne-li nejméně s dvěma vojenskými osobami nebo jako vojenská osoba z povolání,

b) zběhne-li, opominuv důležitý služební úkon,

c) byl-li pro zběhnutí již trestán, nebo

d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Odnětím svobody na pět až dvacet let a propadnutím jmění bude pachatel potrestán, zběhne-li do ciziny.

§ 274.

Kdo se za války nebo za bojové situace svémocně vzdaluje (§ 306)

a) v úmyslu trvale se vyhnout vojenské službě, nebo

b) po dobu delší než dva dny,

bude potrestán smrtí a propadnutím jmění.

§ 275.

Spolčení k zběhnutí.

(¹) Kdo se spolčí nejméně s dvěma vojenskými osobami k zběhnutí (§§ 273 a 274), bude potrestán odnětím svobody na tři měsíce až tři léta.

(²) Odnětím svobody na pět až dvacet let bude pachatel potrestán,

a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace, nebo

b) je-li účelem takového činu zběhnutí do ciziny nebo k nepříteli.

Oddíl druhý.

Trestné činy proti vojenské podřízenosti a vojenské cti.

§ 276.

Vzpouřa.

(¹) Kdo se zúčastní vzepření skupiny podřízených představenému, jeho rozkazu, služebnímu nařízení nebo vojenským povinností, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Odnětím svobody na pět až dvacet let bude pachatel potrestán,

- a) je-li při činu uvedeném v odstavci 1 užito násilí,
- b) je-li nutno k potlačení takového činu použít mimořádné moci, nebo
- c) jestliže takový čin může mít nebo má zvláště těžký následek.

(³) Je-li čin uvedený v odstavci 1 spáchán za bojové situace nebo je-li při takovém činu spáchaném za války některá z okolností uvedených v odstavci 2, budou osnovatelé a hlavní účastníci potrestáni smrtí a ostatní pachatelé odnětím svobody na deset až pětadvacet let.

§ 277.

Spolčení ke vzpouře.

Kdo se s někým spolčí k provedení nebo k podnícení vzpoury (§ 276), bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

§ 278.

Neuposlechnutí rozkazu.

(¹) Kdo odepře provést nebo, byť i z nedbalosti, neprovede rozkaz představeného, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

(²) Kdo odepře provést nebo, byť i z nedbalosti, neprovede rozkaz nepatrného významu, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(³) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako příslušník velitelského sboru,
- b) dopustí-li se takového činu před shromážděnými vojenskými osobami,
- c) chová-li se při takovém činu neurvale,
- d) jestliže takový čin může mít nebo má zvláště těžký následek, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(⁴) Smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se úmyslně dopustí činu uvedeného v odstavci 1

- a) za bojové situace, nebo
- b) za války a je tu některá z okolností uvedených v odstavci 3.

§ 279.

Zprotivení.

(¹) Kdo klade odpor vojenské osobě, která plní služební povinnost, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(²) Odnětím svobody na jeden rok až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 se zbraní nebo násilím,
- b) dopustí-li se takového činu nejméně s dvěma osobami,
- c) ublíží-li takovým činem napadenému na zdraví, nebo
- d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Smrtí bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt, nebo
- b) jestliže se dopustí takového činu za bojové situace a je tu některá z okolností uvedených v odstavci 2.

§ 280.

Donucení k porušení služební povinnosti.

(¹) Kdo donutí vojenskou osobu, která plní služební povinnost, k porušení této povinnosti, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(²) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 se zbraní nebo násilím,
- b) dopustí-li se takového činu nejméně s dvěma osobami,
- c) ublíží-li takovým činem napadenému na zdraví, nebo
- d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(³) Smrtí bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek smrt, nebo
- b) jestliže se dopustí takového činu za bojové situace a je tu některá z okolností uvedených v odstavci 2.

§ 281.

Porušení předpisů a nařízení.

(¹) Kdo poruší, byť i z nedbalosti, služební předpis nebo služební nařízení, ač byl již pro obdobný čin nejméně dvakrát kázeňsky trestán, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Stejně bude potrestán, kdo poruší, byť i z nedbalosti, služební předpis nebo služební nařízení, způsobí-li tím ohrožení pořádku nebo jiný škodlivý následek.

Uražky mezi vojenskými osobami.

§ 282.

(1) Kdo urazí

- a) představeného nebo vyššího,
 - b) podřízeného nebo nižšího, nebo
 - c) vojenskou osobu stejné hodnosti v době, kdy sám nebo uražený vykonává službu,
- bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Kdo urazí vojenskou osobu stejné hodnosti v době, kdy ani sám, ani uražený nevykonává službu, bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce.

§ 283.

(1) Kdo násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí urazí

- a) představeného nebo vyššího, nebo
 - b) podřízeného nebo nižšího,
- bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 v době, kdy sám nebo uražený vykonává službu,
- b) dopustí-li se takového činu proti vojenské strážci,
- c) dopustí-li se takového činu se zbraní nebo nejméně s dvěma osobami,
- d) ublíží-li takovým činem uraženému na zdraví, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 284.

(1) Kdo násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí urazí vojenskou osobu stejné hodnosti v době, kdy sám nebo uražený vykonává službu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 proti vojenské strážci,
- b) dopustí-li se takového činu se zbraní nebo nejméně s dvěma osobami,
- c) ublíží-li takovým činem uraženému na zdraví, nebo
- d) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Oddíl třetí.

Trestné činy proti povinnostem strážní a dozorčí služby.

§ 285.

Porušení povinnosti strážní služby.

(1) Kdo ve strážní službě poruší, byť i z nedbalosti, pravidla řádu této služby nebo zvláštní nařízení podle něho vydaná, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán, ohrozí-li činem uvedeným v odstavci 1 účel strážní služby.

(3) Odnětím svobody na dvě až deset let bude pachatel potrestán,

- a) jestliže čin uvedený v odstavci 1 může mít nebo má zvláště těžký následek,
- b) týká-li se takový čin zvláště důležitého strážního úkolu, zejména jde-li o stráž, která má důležitý státní nebo vojenský význam, nebo
- c) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(4) Odnětím svobody na doživotí nebo smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 za bojové situace a čin má zvláště těžký následek.

§ 286.

Porušení povinnosti dozorčí služby.

(1) Kdo v dozorčí nebo jiné obdobné službě poruší, byť i z nedbalosti, pravidla řádu vnitřní služby, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 škodlivé následky, jimž zabránit patřilo k povinnostem pachatele.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 za války nebo za bojové situace.

Oddíl čtvrtý.

Trestné činy proti velitelským povinnostem.

Porušení velitelských povinností.

§ 287.

Velitel, který, aniž učiní vše, co ukládají vojenská pravidla,

- a) vzdá se nepříteli se svou jednotkou,
 - b) vydá nepříteli svou jednotku, stanoviště nebo opevněné místo, nebo
 - c) opustí za bojové situace svou jednotku, stanoviště nebo opevněné místo,
- bude potrestán smrtí a propadnutím jmění.

§ 288.

(1) Velitel, který za bojové situace proti vojenským pravidlům nezničí nebo neupotřebitelnými neucíní svěřené mu opevnění, skladiště, zbraně nebo jiný materiál a tím způsobí, že se jich zmocní nepřítel, bude potrestán odnětím svobody na deset až dvacet let.

(2) Smrtí bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště těžký následek, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Neoprávněné trestání a omezo-
vání podřízeného.

§ 289.

(1) Představený, který

- a) bez oprávnění podřízeného uvězní nebo jinak jeho svobodu omezí, nebo
- b) podřízenému bez oprávnění uloží kázeňský trest nebo mu uloží trest podle služebních předpisů nepřipustný,

bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) dopouští-li se činu uvedeného v odstavci 1 soustavně, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 290.

(1) Představený, který

- a) bez oprávnění omezuje politická nebo jiná práva podřízeného nebo jeho rodiny,
- b) podřízeného trýzní, zejména zbytečným ztěžováním služby, nebo
- c) taková jednání podřízených trpí,

bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) dopouští-li se činu uvedeného v odstavci 1 soustavně, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 291.

Používání podřízeného k sou-
kromým službám.

Představený, který bez oprávnění používá podřízeného k soukromým službám, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

Oddíl pátý.

**Trestné činy ohrožující boje-
schopnost.**

Ohrožení věcných prostředků.

§ 292.

(1) Kdo úmyslně vydá zkáze, poškodí, učiní neupotřebitelnou nebo služebnímu určení odejme součást výzbroje, výstroje nebo jiného materiálu, který je mu svěřen k výkonu služby nebo k osobní potřebě, zejména tím, že poruší nařízení o jejich řádné úschově a opatrování, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Kdo činem uvedeným v odstavci 1 způsobí jen nepatrnou škodu, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(3) Kdo činem uvedeným v odstavci 1 spáchaným z nedbalosti způsobí značnou škodu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

§ 293.

(1) Kdo ohrozí, byť i z nedbalosti, pohotovost části vojska nebo jiného ozbrojeného sboru tím, že poruší jemu uloženou nebo z povahy jeho služby vyplývající povinnost pečovat

- a) o zásobování potravinami, oděvem, jinými náležitostmi nebo válečným materiálem,
- b) o uschování takových předmětů v upotřebitelném stavu nebo o to, aby byly včas dodány na určité místo, nebo
- c) o řádné a včasné provedení jakýchkoli nutných zabezpečovacích prací,

bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 za bojové situace a čin má zvláště těžký následek.

Ohrožení bojového ducha.

§ 294.

(1) Kdo nejméně před dvěma vojenskými osobami svými výroky nebo jinak popuzuje proti službě nebo představenému, nebo

kdo mezi vojenskými osobami šíří malomyslnost nebo jinak podřívá jejich bojeschopnost, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek odeření poslušnosti, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

(3) Smrtí bude pachatel potrestán, jestliže se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 za bojové situace a čin má zvláště těžký následek.

§ 295.

Kdo za boje

- a) svémocně opustí bojiště,
- b) vzdá se do zajetí,
- c) odepře používat zbraně, nebo
- d) vybízí druhy k útěku nebo k svémocnému opuštění bojiště,

bude potrestán smrtí a propadnutím jmění.

§ 296.

(1) Kdo za bojové situace

- a) svémocně opustí svůj útvar nebo místo mu určené nebo se ukrývá, nebo
- b) odhodí, opustí, vydá zkáze nebo jinak učiní neupotřebitelnými zbraň nebo jiný válečný materiál.

bude potrestán odnětím svobody na pět až dvacet let.

(2) Smrtí bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště těžký následek, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

Opominutí důležitého hlášení.

§ 297.

(1) Kdo úmyslně bez odkladu nehlásí představenému důležitou událost, která vyžaduje okamžitého služebního opatření nebo změny důležitého rozkazu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na tři měsíce až dvě léta bude pachatel potrestán,

- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště těžký následek, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 298.

Kdo z nedbalosti bez odkladu nehlásí představenému důležitou událost, která vyžaduje okamžitého služebního opatření nebo změny důležitého rozkazu, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

Oddíl šestý.

Trestné činy proti válečným zvyklostem.

§ 299.

Násilí proti obyvatelstvu.

(1) Kdo v prostoru válečných operací loupí, svévolně ničí majetek nebo se dopustí jiného násilného jednání proti obyvatelstvu anebo mu pod záminkou válečné potřeby odnímá maje-

tek, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

(2) Odnětím svobody na tři až deset let bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 jako člen ozbrojené tlupy.

- (3) Smrtí bude pachatel potrestán,
- a) má-li čin uvedený v odstavci 1 za následek hroživou tíseň mnoha lidí, nebo
- b) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 300.

Okrádání raněných a padlých.

Kdo se na bojišti zmocní věcí, které mají na sobě nebo u sebe ranění nebo padlí, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

§ 301.

Použití zakázaného bojového prostředku.

(1) Kdo za války úmyslně použije zakázaného bojového prostředku, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

(2) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, má-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště těžký následek.

§ 302.

Ublížení parlamentáři.

Kdo parlamentáře nebo člena jeho průvodu urazí v jeho přítomnosti, nebo

kdo některou z těchto osob neprávem zadrží, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 303.

Surové zacházení se zajatcem.

(1) Kdo surově zachází se zajatcem, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1

- a) opětovně nebo se zvláštní krutostí, nebo
- b) proti zajatci raněnému nebo nemocnému.

Oddíl sedmý.

Společná ustanovení.

§ 304.

Trestní sazby dočasného odnětí svobody na trestné činy uvedené v oddílu prvním až pátém této hlavy se zvyšují na dvojnásobek, byly-li spáchány za zvýšeného ohrožení vlasti; tohoto ustanovení se neužije, stanoví-li zákon trestní sazbu zvláštní pro případ, že čin byl spáchán za války nebo za bojové situace.

§ 305.

Kázeňsky lze vyříditi trestné činy menšího významu uvedené

- a) v oddílu prvním až pátém této hlavy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje jeden rok a po zvýšení uvedeném v § 304 dvě léta, a
- b) v oddílu šestém této hlavy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje dvě léta.

§ 306.

Svémocně se vzdaluje, kdo

- a) vzdálí se bez dovolení od svého útvaru nebo z místa služebního přidělení,
- b) nepřihlásí se u svého útvaru nebo v místě služebního přidělení, ač tam byl odeslán nebo ač uplynula doba jeho odůvodněné nepřítomnosti, zejména při ustanovení, přeložení, služební cestě nebo dovolené,
- c) byl odloučen za bojových akcí od svého útvaru a nepřipojí se po zániku příčiny odloučení k svému nebo jinému vojenskému útvaru, nebo
- d) nepřihlásí se u některého vojenského útvaru po návratu nebo po osvobození z nepřátelského zajetí.

§ 307.

Má-li trestný čin vojenský za následek ztrátu vojenské zástavy, považuje se tato okolnost za okolnost zvláště přitěžující.

§ 308.

Trestného činu se nedopustí, kdo použije zbraně v mezích zmocnění podle příslušných předpisů.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ.

§ 309.

(1) Tresty pravomocně uložené před účinností tohoto zákona se vykonají podle dosud platných předpisů; ustanovení tohoto zákona o účelu a výkonu trestu odnětí svobody, o podmíněném propuštění, o zařazení do tábora nucené práce a o promlčení výkonu trestu se užije i v těchto případech.

(2) Trest pravomocně uložený za čin, který není trestným činem podle tohoto zákona ani přestupkem podle trestního zákona správního, se nevykoná; ustanovení tohoto zákona o dodatkovém trestu se v takovém případě neužije.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na činy trestné podle dekretu presidenta republiky

č. 16/1945 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech, a podle nařízení Slovenské národní rady č. 33/1945 Sb. n. SNR, o potrestání fašistických zločinců, okupantů, zrádců a kolaborantů a o zřízení lidového soudnictví, ve znění předpisů je měnících a doplňujících.

§ 310.

Kde je použití tohoto zákona závislé na délce trestu odnětí svobody, rozhoduje u trestů uložených před účinností tohoto zákona délka trestů na svobodě bez zřetele na jejich označení; peněžité trest se považuje za rovnocenný nejkratšímu trestu odnětí svobody.

§ 311.

Platnosti pozbývají všechna ustanovení z oboru trestního práva soudního, zejména:

1. zákon o zločinech, přečinech a přestupcích, uvedený patentem č. 117/1852 ř. z.,
2. vojenský trestní zákon o zločinech a přečinech, uvedený patentem č. 19/1855 ř. z.,
3. zákon č. 8/1863 ř. z., o některých doplněních trestního zákona obecného a vojenského,
4. zákon č. 131/1867 ř. z., jímž se mění některá ustanovení obecného trestního zákona a jiná nařízení s nimi spojená,
5. zákon č. 42/1870 ř. z., na ochranu tajemství dopisů a písemností,
6. zákon č. 43/1872 ř. z., o vykonávání trestu na svobodě v samovazbě a o zřizování komisí pro výkon trestu,
7. zákon č. 108/1873 ř. z., jímž se vydávají nařízení podle policejního práva trestního proti zahalečům a tulákům,
8. trestní zákoník o zločinech a přečinech zák. čl. V/1878,
9. trestní zákoník o přestupcích zák. čl. XL/1879,
10. zákon č. 78/1883 ř. z., o trestech na zmaření exekuce,
11. zák. čl. XXV/1883, o lichvě a o škodlivých úvěrových obchodech,
12. zákon č. 89/1885 ř. z., o tom, kdo může být držen v donucovacích pracovnách nebo v polepšovacích ústavech,
13. zákon č. 41/1888 ř. z., jímž se vydávají trestní ustanovení na ochranu podmorských kabelů,

14. zák. čl. XII/1888, týkající se určení trestních ustanovení na ochranu podmořských kabelů,
15. zák. čl. XXXVI/1908, o změně a doplnění trestních zákoníků a trestního řádu,
16. zákon č. 141/1912 ř. z., kterým se mění trestní zákon č. 117/1852 ř. z.,
17. zák. čl. XXI/1913, o veřejně nebezpečných zahalečích,
18. zák. čl. XXIII/1913, o trestní ochraně volebního práva,
19. zák. čl. XL/1914, o trestně právní ochraně vrchností,
20. zák. čl. XIX/1915, o stíhání trestných činů proti zájmům vedení války, zejména trestání nepřistojností při vojenských dodávkách,
21. zákon č. 9/1918 Sb., jímž se pozměňuje vojenský trestní zákon a řád,
22. zákon č. 269/1919 Sb., o padělání peněz a cenných papírů,
23. zákon č. 556/1919 Sb., kterým se mění některá ustanovení vojenského trestního zákona,
24. zákon č. 562/1919 Sb., o podmíněném odsouzení a o podmíněném propuštění,
25. zákon č. 284/1920 Sb., jímž se stanoví poměr trestů v území různého práva,
26. zákon č. 309/1921 Sb., proti útisku a na ochranu svobody ve shromážděních,
27. zákon č. 124/1924 Sb., o změně příslušnosti trestních soudů a odpovědnosti za obsah tiskopisu ve věcech křivého obvinění, utrhaní a urážek na cti,
28. zákon č. 134/1924 Sb., jímž se mění zákon č. 562/1919 Sb., o podmíněném odsouzení a o podmíněném propuštění,
29. zákon č. 178/1924 Sb., o úplatkářství a proti porušování úředního tajemství,
30. zákon č. 111/1928 Sb., o zahlazení odsouzení,
31. zákon č. 31/1929 Sb., kterým se mění a doplňují trestní zákony a trestní řády,
32. zákon č. 102/1929 Sb., o zřízení nucených pracovních kolonií a o změně některých ustanovení trestního práva,
33. zákon č. 48/1931 Sb., o trestním soudnictví nad mládeží,
34. zákon č. 123/1931 Sb., o státním vězení,
35. zákon č. 108/1933 Sb., o ochraně cti,
36. zákon č. 115/1934 Sb., o pletichách při zadávání veřejných dodávek a prací,
37. zákon č. 71/1935 Sb., o hospodářském vy-
zvědačství,
38. zákon č. 66/1941 Sl. z., o ochraně plodu,
jeho vzniku a o změně §§ 285 a 286 trest-
ního zákona a §§ 423 až 427 vojenského
trestního zákona,
39. zákon č. 167/1941 Sl. z., o přísnějším trest-
tání některých trestných činů, spácha-
ných využitím zatemnění nebo leteckého
poplachu,
40. zákon č. 23/1942 Sl. z., o ochraně kolků,
poštovních a jiných známek, cenin a zna-
ček,
41. zákon č. 150/1943 Sl. z., o úplatkářství a
podplácení,
42. dekret presidenta republiky č. 3/1945 Sb.,
kterým se mění a doplňují některá usta-
novení vojenského trestního zákona a
branného zákona,
43. dekret presidenta republiky č. 38/1945
Sb., o přísném trestání drancování,
44. zákon č. 165/1946 Sb., o trestní ochraně
národních podniků, znárodněných podniků
a podniků pod národní správou,
45. zákon č. 27/1947 Sb., o trestní ochraně
provádění dvouletého hospodářského plánu,
46. zákon č. 40/1948 Sb., o trestní ochraně
proti požárům,
47. zákon č. 88/1948 Sb., jímž se mění trestní
zákony a trestní řády,
48. zákon č. 231/1948 Sb., na ochranu lidové
demokratické republiky.

§ 312.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srp-
na 1950; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.,

též za ministra

Dr. Šrobára

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Čepička v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kopřiva v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Rais v. r.

Kopecký v. r.,

též za ministra

Dr. Nejedlého

Kliment v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.,

též za ministra **Erbana**

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

PŘEHLED TRESTNÍHO ZÁKONA.

O B E C N Á Č Á S T.

HLAVA PRVÁ. ÚČEL TRESTNÍHO ZÁKONA — § 1.

HLAVA DRUHÁ. ZÁKLADY TRESTNÍ ODPOVĚDNOSTI.

Trestný čin	§ 2	Nutná obrana	§ 8
Zavinění	§§ 3 a 4	Krajní nouze	§ 9
Pokus	§ 5	Věk	§§ 10
Spolupachatelství	§ 6	Nepříčetnost	§ 11
Návod a pomoc	§ 7		

HLAVA TŘETÍ. PŮSOBNOST TRESTNÍCH ZÁKONŮ.

§§ 12 až 16

HLAVA ČTVRTÁ. TRESTY.

Oddíl první. Společná ustanovení o trestech.

Účel trestu	§ 17	Polehčující okolnosti	§ 21
Druhy trestů	§ 18	Úhrnný a dodatkový trest	§ 22
Výměra trestu	§ 19	Započtení vazby a trestu	§ 23
Přítežující okolnosti	§ 20	Podmíněné odsouzení	§§ 24 až 28

Oddíl druhý. Ukládání a výkon jednotlivých trestů.

Trest smrti	§ 29	Ztráta vojenské hodnosti	§ 46
Odnětí svobody		Propadnutí jmění	§ 47
Snížení trestu	§ 30	Trest peněžitý	
Trvání trestu	§ 31	Ukládání a výměra trestu	§ 48
Výkon trestu	§ 32	Náhradní trest	§ 49
Podmíněné propuštění	§§ 33 až 35	Ručení za nedobytný trest	§ 50
Zařazení do tábora nucené práce	§ 36	Zákaz činnosti	§ 51
Nápravné opatření	§§ 37 až 41	Vyhoštění	§ 52
Ztráta státního občanství	§ 42	Zákaz pobytu	§ 53
Ztráta čestných práv občanských	§§ 43 a 44	Uveřejnění rozsudku	§ 54
Vyloučení z vojska	§ 45	Propadnutí věci	§ 55

Oddíl třetí. Zvláštní ustanovení o trestání mladistvých.

Mladiství	§ 56	Podmíněné odsouzení a podmíněné propuštění	§ 61
Účel trestu	§ 57	Výkon trestu odnětí svobody	§ 62
Upuštění od potrestání	§ 58	Úhrnný a dodatkový trest	§ 63
Vyloučení některých druhů trestů	§ 59		
Ukládání trestu	§ 60		

HLAVA PÁTÁ. ZÁNİK TRESTNOSTI A TRESTU.

Účinná lítost	§ 64	Promlčení výkonu trestu	§ 66
Promlčení trestního stíhání	§ 65	Zahlazení odsouzení	§§ 67 a 68

HLAVA ŠESTÁ. OCHRANNÁ OPATŘENÍ.

Účel ochranných opatření	§ 69	Ochranná výchova	§§ 71 až 78
Ochranné léčení	§ 70	Zabrání	§ 74

HLAVA SEDMÁ. SPOLEČNÁ USTANOVENÍ.

Výklad některých pojmů §§ 75 a 76 Počítání doby a trestu § 77

ZVLÁŠTNÍ ČÁST.

HLAVA PRVÁ. TRESTNÉ ČINY PROTI REPUBLICĚ

Oddíl první. Trestné činy proti základům republiky.

Velezrada	§ 78	Podpora a propagace fašismu a podob-	
Sdružování proti republice	§§ 79 a 80	ných hnutí	§ 83
Pobuřování proti republice	§§ 81 a 82	Sabotáž	§§ 84 a 85

Oddíl druhý. Trestné činy proti bezpečnosti republiky.

Vyzvědačství	§§ 86 a 87	Opuštění republiky	§ 95
Ohrožení státního tajemství	§§ 88 až 92	Ohrožování zájmů republiky v cizině	§§ 96 a 97
Věrolomnost	§§ 93 a 94	Podněcování k útočné válce	§ 98

Oddíl třetí. Trestné činy proti obraně vlasti.

Válečné škůdnictví	§§ 99 a 100	Služba v cizím vojsku	§ 102
Válečná zrada	§ 101	Najímání vojska	§ 103

Oddíl čtvrtý. Trestné činy proti ústavním činitelům.

Vražda na ústavním činiteli	§ 104	Osobování si pravomoci ústavního činitele	§ 109
Ublížení ústavnímu činiteli na zdraví	§§ 105 a 106	Snižování vážnosti presidenta republiky	§ 110
Spolčení k útoku na ústavního činitele	§ 107	Hanobení ústavního činitele	§ 111
Násilí na ústavním činiteli	§ 108		

Oddíl pátý. Trestné činy zvláště ohrožující pořádek ve věcech veřejných.

Ohrožení hospodářského a služebního ta-		Zneužití náboženské funkce	§ 123
jemství	§§ 112 až 115	Hanobení republiky	§ 124
Útoky proti skupinám obyvatelů	§§ 116 až 119	Hanobení spojeneckého státu	§ 125
Nedovolené ozbrojování	§§ 120 a 121	Hanobení národa a rasy	§ 126
Nedovolená výroba a držení vysílací sta-		Šíření poplašné zprávy	§§ 127 a 128
nice	§ 122	Nepřátelské jednání proti republice	§ 129

HLAVA DRUHÁ. TRESTNÉ ČINY HOSPODÁŘSKÉ.

Oddíl první. Trestné činy proti hospodářské soustavě.

Pletichy proti zestátnění	§ 130	Zneužití lidového družstva	§ 132
Tvoření soukromých monopolů	§ 131	Zneužití vlastnického práva	§ 133

Oddíl druhý. Trestné činy proti jednotnému hospodářskému plánu.

Ohrožení zásobování	§ 134	Ohrožení plánování a kontroly plnění	§ 137
Ohrožení jednotného hospodářského plánu	§§ 135 a 136	plánu	§ 138
Pletichy při veřejných dodávkách a pra-			

Oddíl třetí. Trestné činy proti měně.

Padělání a pozměňování platidel	§ 139	Ohrožení oběhu tuzemských platidel	§ 143
Udávání padělaných a pozměněných pla-		Nedovolená výroba a udávání náhražek	
tidel	§ 140	tuzemských platidel	§ 144
Zlehčení mincí a udávání zlehčených		Ohrožení devisového hospodářství	§§ 145 a 146
mincí	§ 141	Společná ustanovení	§ 147
Výroba a držení padělatelského náčiní	§ 142		

Oddíl čtvrtý. Trestné činy daňové a porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou.

Zkrácení a ohrožení daně	§§ 148 až 150	Porušení předpisů o oběhu zboží ve styku	
		s cizinou	§§ 151 až 153

HLAVA TŘETÍ. TRESTNÉ ČINY PROTI POŘÁDKU VE VĚCÍCH VEŘEJNÝCH.

Oddíl první. Trestné činy proti lidové správě a soudnictví.

Násilí na veřejných sborech	§ 154	Nepравdivé čestné prohlášení	§ 158
Násilí pro výkon volebního práva	§ 155	Padělání a pozměňování veřejné listiny	§ 159
Úplatkářství při volbách	§ 156	Padělání a pozměňování známek a kolků	§ 160
Volební podvod	§ 157	Křivá výpověď	§ 161

Křivé obvinění	§ 162	Schvalování trestného činu	§ 169
Nadržování	§ 163	Vzpoura vězňů	§ 170
Nepřekážení trestného činu	§ 164	Maření výkonu úředního rozhodnutí	§§ 171 a 172
Neoznámení trestného činu	§ 165	Maření dozoru nad církvemi a nábožen- skými společnostmi	§§ 173 a 174
Společení	§ 166		
Podněcování	§§ 167 a 168		

Oddíl druhý. Trestné činy proti povinnostem veřejných činitelů.

Porušení povinností veřejného činitele §§ 175 a 176

Oddíl třetí. Trestné činy proti veřejným činitelům.

Násilí na veřejném činiteli	§ 177	činitele	§ 179
Osobování si pravomoci veřejného činitele	§ 178	Uražka veřejného činitele	§ 180
Rušení výkonu pravomoci veřejného činitele			

Oddíl čtvrtý. Úplatkářství.

Přijímání úplatku	§ 181	Nepřimé úplatkářství	§ 183
Podplácení	§ 182	Zvláštní ustanovení o účinné lítosti	§ 184

Oddíl pátý. Jiné trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných.

Nebezpečné vyhrožování	§ 185	Hrubá neslušnost	§ 188
Opilství	§§ 186 a 187	Pomluva	§ 189

HLAVA ČTVRTÁ. TRESTNÉ ČINY OBECNĚ NEBEZPEČNÉ.

Obecné ohrožení	§§ 190 až 192	Nedovolená výroba a držení omamných prostředků a jedů	§§ 197 a 198
Porušení povinnosti při hrozivé tísni	§ 193	Síření nakažlivých chorob	§§ 199 až 202
Ohrožení provozu obecně prospěšných zařízení	§§ 194 a 195	Ohrožení zdraví závadnými potravinami a jinými potřebami	§§ 203 a 204
Nedovolená výroba a držení zbraní a vý- bušnin	§ 196	Společná ustanovení	§ 205

HLAVA PÁTÁ. TRESTNÉ ČINY PROTI RODINĚ A MLÁDEŽI.

Dvojitý manželství	§ 206	Týrání svěřené osoby	§ 212
Porušení zákona o právu rodinném	§ 207	Podávání alkoholických nápojů osobám nezletilým	§ 213
Záměna rodinné příslušnosti	§ 208	Únos	§ 214
Odložení dítěte	§ 209	Ohrožení mravní výchovy mládeže	§ 215
Zanedbání povinné výživy	§§ 210 a 211		

HLAVA ŠESTÁ. TRESTNÉ ČINY PROTI ŽIVOTU A ZDRAVÍ.

Vražda	§ 216	Rvačka	§ 223
Vražda novorozeného dítěte matkou	§ 217	Ohrožení pohlavní nemocí	§§ 224 a 225
Usmrcení lidského plodu	§ 218	Účast na sebevraždě	§ 226
Ublížení na zdraví	§§ 219 a 220	Neposkytnutí pomoci	§§ 227 a 228
Ublížení na zdraví z nedbalosti	§§ 221 a 222		

HLAVA SEDMÁ. TRESTNÉ ČINY PROTI SVOBODĚ A DŮSTOJNOSTI ČLOVĚKA.

Oddíl první. Trestné činy proti svobodě.

Omezování osobní svobody	§ 229	Omezování svobody vyznání	§ 234
Zbavení osobní svobody	§ 230	Útlak	§ 235
Zavlečení do ciziny	§ 231	Rušení domovní svobody	§ 236
Loupež	§ 232	Porušení tajemství listovního a tajemství dopravovaných zpráv	§ 237
Vydírání	§ 233		

Oddíl druhý. Trestné činy proti důstojnosti člověka.

Znásilnění	§ 238	Soulož mezi příbuznými	§ 242
Pohlavní zneužití	§§ 239 a 240	Obchod se ženami	§ 243
Pohlavní styk s osobou téhož pohlaví	§ 241	Ohrožení mravnosti	§ 244

HLAVA OSMÁ. TRESTNÉ ČINY MAJETKOVÉ.

Rozkrádání a poškozování majetku ná- rodního a majetku lidových družstev	§§ 245 a 246	Zpronevěra	§ 248
Krádež	§ 247	Podvod	§ 249
		Pouličníctví	§§ 250 a 251

Lichva	§ 252	Nekalá soutěž	§ 258
Nevěrná správa	§ 253	Porušení práva k ochranné známce a k chráněnému vzoru	§ 259
Zatajení	§ 254	Porušení patentního práva	§ 260
Poškození cizí věci	§ 255	Porušení původského práva	§ 261
Pytláctví	§ 256		
Poškození věřitele	§ 257		

HLAVA DEVÁTÁ. TRESTNÉ ČINY PROTI BRANNOSTI.

Maření způsobilosti k službě	§ 262	Nenastoupení služby v branné moci	§§ 265 až 267
Nesplnění odvodní povinnosti	§ 263	Porušení osobních a věcných povinností	§ 268
Obcházení branné povinnosti	§ 264		

HLAVA DESÁTÁ. TRESTNÉ ČINY VOJENSKÉ.

Úvodní ustanovení § 269

Oddíl první. Trestné činy proti povinnosti konat vojenskou činnou službu.

Vyhýbání se služební povinnosti	§§ 270 a 271	Zběhnutí	§§ 273 a 274
Svémocné odloučení	§ 272	Společení k zběhnutí	§ 275

Oddíl druhý. Trestné činy proti vojenské podřízenosti a vojenské cti.

Vzpoura	§ 276	Přinucení k porušení služební povinnosti	§ 280
Společení ke vzpouře	§ 277	Porušení předpisů a nařízení	§ 281
Neuposlechnutí rozkazu	§ 278	Urážky mezi vojenskými osobami	§§ 282 až 284
Zprotivení	§ 279		

Oddíl třetí. Trestné činy proti povinnostem strážní a dozorcí služby.

Porušení povinnosti strážní služby	§ 285	Porušení povinnosti dozorcí služby	§ 286
--	-------	--	-------

Oddíl čtvrtý. Trestné činy proti velitelským povinnostem.

Porušení velitelských povinností	§§ 287 a 288	Používání podřízeného k soukromým službám	§ 291
Neoprávněné trestání a omezování pod- řízeného	§§ 289 a 290		

Oddíl pátý. Trestné činy ohrožující bojeschopnost.

Ohrožení věcných prostředků	§§ 292 a 293	Opominutí důležitého hlášení	§§ 297 a 298
Ohrožení bojového ducha	§§ 294 až 296		

Oddíl šestý. Trestné činy proti válečným zvyklostem.

Násilí proti obyvatelstvu	§ 299	Ublížení parlamentáři	§ 302
Okrádání raněných a padlých	§ 300	Surové zacházení se zajatcem	§ 303
Použití zakázaného bojového prostředku	§ 301		

Oddíl sedmý. Společná ustanovení.

§§ 304 až 308.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ.

§§ 309 až 312.